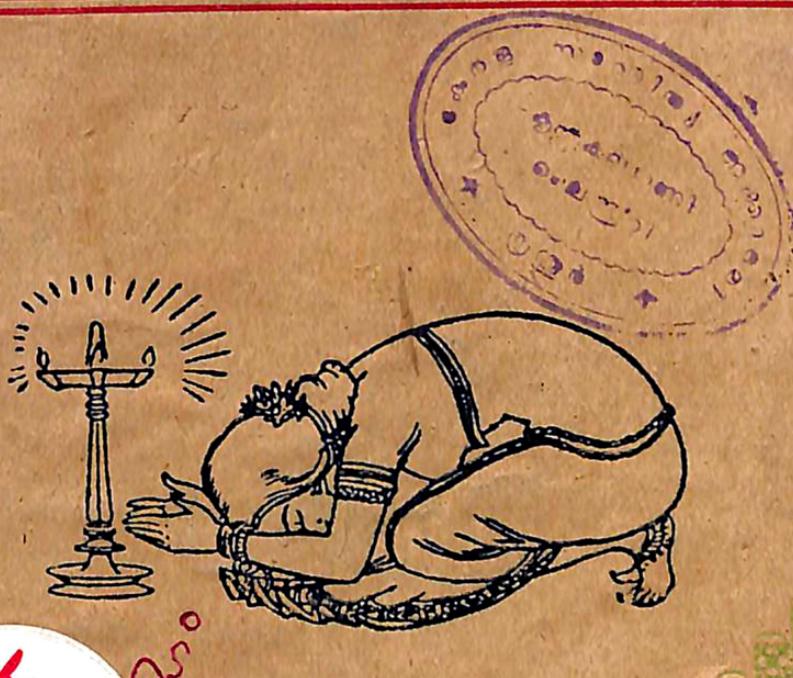

T
29/8/4

ഹിന്ദുക്കാഴ്ച

നിത്യകമ്മസംഗ്രഹം

KK
T 29
(Mal.)

Published by

THE KERALA THEOSOPHICAL FEDERATION.

1944.

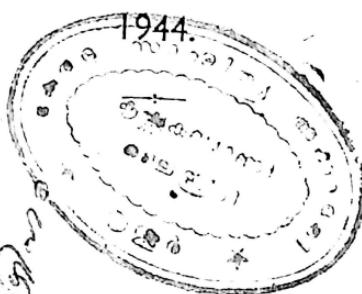
63%

T

കിരുക്കളെ
നിത്യകമ്മസററോ 27/182

Published by
THE KERALA THEOSOPHICAL FEDERATION.

വില 11 റൂ.

21/165/11
സന്ധാത്രണയാർഡ്, ഓഫീസ്‌ഫീൽഡ്, എം.എം.എൽ.എ.

വിഷയവിവരം

	ക്രമം.
1. പ്രാഥംഭം	1
2. ഉത്തരവാദികൾ ...	5
3. ശൈലികൾ	10
4. വസ്ത്രങ്ങൾ ...	11
5. ഭാഷ - ചാരന - ക്രിയാഖ്യാനം ...	11
6. ഇംഗ്ലീഷ് പ്രാത്മക ...	12
7. പ്രാണാധാരം ...	12
8. ദ്വാരാവേദവക്രം :— രണ്ടാം പാഠം, സുശ്രൂർ, അംഗവിക, ദ്രോ, ഭേദങ്ങളി, സഹസ്രാവി, ലക്ഷ്മി, വിശ്വാസ, റിവാ, ത്രിരാമൻ, ഹന്മാൻ, ത്രിക്കുട്ടൻ, സുമുരുക്കുൻ, റംസൂരാ, മൃഥംജാ.	13
9. പഠ്യമറ്റായജ്ഞം	34
10. നമ്മുടെ പാദവേദവക്രം ...	35
11. ഭക്ഷണം ...	36
12. സാഖ്യം സാധ്യാവാദനം	37
13. സന്ധുവരഭജനം	38
14. പഠനം	38
15. രാത്രി	39
16. അരാബവന്യം - I ഗ്രന്ഥ	42
17. ത്രഞ്ചുത്താത്താന്താംഗൾ ...	43
18. അരാബവന്യം - II [സോത്രങ്ങൾ ...]	44
19. അരാബവന്യം - III മുന്നാവിധി ഭക്ഷ്യങ്ങൾ	80
20. അരാബവന്യം - IV ഗൃഹിതയിലെ ദ്വപ്യരത്നങ്ങൾ	81

ഹിന്തുക്കാളിടെ നിത്യകമ്മസംഗ്രഹം

കാഃ ശ്രീ ഗണപത്രയ നകഃ

ഹിന്തുമതം ലോകത്തിലുള്ള മറേറ്റു മതത്രേതാഖ്യം പ്രാചീനവും ശ്രദ്ധയുമാണ്. അതിലെ തത്ത്വപ്രശ്നങ്ങൾ ഗവാമ്പങ്ങോടു കൂടിനില്ലെന്നതും ഗുനമിക്ഷാദം വേണ്ട ഒരു ശാഖാഭാഷണം ഹിന്തുമത ഇല്ല.. സിഖം ഷാഹികളും ദൈവാഖാഡം ഹിന്തുമത തത്തിലെന്നപോലെ അതും ശ്രദ്ധയിക്കാം മറേറ്റു ദത്തതിലും ഉള്ളായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടും ഒരു ഹിന്തുവാദി ജനിച്ച തീർച്ച ആശം അഭിമാനത്താണു് അവകാശം ഏം. എന്നാൽ മതത്രേതിനു് ഇപ്പോൾ പാഠങ്ങളായിരുന്ന ചെവത നൃവാം ഉജ്ജപ്പത്തും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. കാരണം, ഹിന്തു കാം അവരുടെ മതത്രേതപ്രശ്നം പാഠിക്കേണ്ട അതിലെ അനാജ്ഞാനവിധികൾ ആവശ്യിക്കുന്ന അവരിക്കേണ്ട ചെത്തുന്നില്ല.

ഹിന്തുമതാവാദ്വാസ് താഴപ്പാന്തത്തിനു ആഖ്യം വിശ്വാസനേതാഖ്യം അധികം പ്രാധാന്യം കൂട്ടിച്ചുട്ടിട്ടു് സഭാചാരത്തിനു്. അല്ലെങ്കിൽ വിത്തത്തിനാമാണ്. അനാജ്ഞാനത്തിൽ ശ്രദ്ധാളുള്ളവർ ഇന്നു ഹിന്തുമതത്തിനു മഹത്പൊം അനുഭവിക്കും, അവരിൽ ആത്മാചെവത നൃം പ്രകാശിച്ചു കാണബ്രഹ്മക്കും ചെത്തുന്നു.

ഹിന്തുമതത്തിലെ പഴയ നിത്യകമ്മവിധികൾ വളരെ വിഷ്വല്ലങ്ങളുണ്ട്. അവരും അതേപട്ടി സ്വീകാര

ഒരവാൻ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിത സന്തുഥായം എന്ന വഴിക്കൊല്ലു. അതു കാരണത്താലും ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസന്തുഥായം മത്തെത്ത തീരെ സ്പർശിക്കാനെന്നു നേന്നായതുകൊണ്ടും, അധികജനങ്ങളും സ്ഥിരമായ ധാരെതാൽ മതാന്വശാനവും ഇല്ലാത്തവായിരതീനീന് വിക്ഷേപനം. ഈതു നമ്മുടെ അധ്യാപതനത്തിനു കാരാണ്മാബന്നനു് ചെഹരാദവ സംസ്കാരത്തിനേരു മഹിമ മനസ്സിലും ശീളിക്കുവണ്ണല്ലോ, ഉറക്കേ വിളിച്ചുപറയുന്നാണു്.

നിത്യകർമ്മപരിപാടിയുടെ ആവശ്യകത.

1: നാം ഇപ്പോൾ അനന്തരിച്ചുവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം മനഷ്യനിൽ അന്തർല്ലീനങ്ങളുായിക്കൊടുക്കുന്ന പല സദ്ധാ സനകക്കേണ്ടും സ്പർശിക്കുന്നില്ല; ദിന്ത്യാസനക്കു അടക്കാം സഹായിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പലരും യഥാത്മസംസംസ്കാരം ഇല്ലാത്തവായി കാണുന്നുണ്ടുന്നു. മനഷ്യനേരു ആത്മീയഗ്രഹത്തിക്കുള്ള വികസിപ്പിക്കാവാനം ആസൂരസപ്താവണങ്ങുള്ള കൂദയുവാനം ദിവ്യ മായി സഹായിക്കുന്ന ഒരു അഭ്യാസത്തുമാണു് നിത്യകർമ്മാന്വശാനം.

2. ഇംഗ്രേസാഭ്യന്തരം ഭാരത ആളുക്കേണ്ടും ചുരുക്കാസനയ്ക്കും അതിന്റെത്തിനം യോജിക്കുന്നവിധത്തിൽ ശാസ്ത്രവിധിയന്ന സരിച്ചുനിയുറയിക്കേണ്ടതാണെന്നുകൂടി ഹിന്ദുമതാചാര്യ നാതുകെട അഭിപ്രായം. ഏന്നാൽ ഭാരത സൗഖ്യവിഭാഗത്തിനാം ഭാരത സാമാന്യവിധി ഹിന്ദുമതത്തിലുണ്ടു്. അതന്നും പ്രവാൺതിക്കുന്നവർത്തനയിൽ ഒരു ശാശ്വ

രായ ബന്ധം ഉള്ളായിരത്തീരാം. ഈ യട്ടംപ്രകാശിലും സമ്മാനത്തിലും പൊതുവിൽ സംഘവലം ഉള്ളാക്കവാൻ വളരെ സഹായിച്ചെന്ന്: ഈ ഏതു മതജാതിക്ക ഇട സിലും കാണുന്നുന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണ്. റാംകൃതാദ്ദേശം സംഘടനാസാമത്യം നോക്കുക. ഒരോ വാല്പ്പാങ്കട കീഴിൽ ഒരേതന്നും നിത്യക്രമം, അതുപരിക്ഷേഗ മുഖംബന്ധനക്കും ഭക്ത സംസ്കാരവലഭവും തമ്മിലരൂപീകൃതിലും നേര വേറേതനെന്ന യാണ്. ഈപോലെ ഒരു ഗ്രന്ഥപാഠാധിക്രമപ്രക്രിയാർ, അതുസമാജക്കാർ, രാജാന്മാരികൾ, ചൈതന്യസംഘംബാൻ ഇവങ്കുടെ സംഘലഭവരാഹസ്യാം, അത്മിയാദിത്തിലും അനുഭ്യവത്തിലും ഉള്ള ഒരുക്കരുപ്പുമാത്രം.

, പൂർണ്ണികമായ ഒരു അനുഭ്യവപാലത്തിസ്പീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവക്കും ഈ ചെറിയ പുസ്തകം ഉപയോഗപ്രാധാക്ക മെന്നു് തുണ്ടരം വിശ്രപ്പിക്കുന്നു. -

3. മതവിഷയത്തിൽ ഒരുപ്പ് വിശ്രപാസം ഉള്ളാക്കേണ്ണ മെക്കാറിൽ അതു സപ്താംഭവത്തിൽനിന്നുമാത്രമേ കിട്ടകയുള്ളത്. അനുഭവം ഉള്ളാക്കന്നതുവരെ മനസ്സും മതത്തെ പൂർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടും അതിന്നെല്ലാറി തങ്കിച്ചുകൊണ്ടും ഇരിക്കുയേ ഉള്ളത്. അനുഭവം അദ്ദോസം ക്രിക്കറ്റ് എന്നുണ്ടാക്കിനെ കിട്ടും?

4. ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽപ്പോയി തൊഴുതുപോന്നാൽ നമ്മുടെ മതനിശ്ച പൂണ്ടിക്കുമായി ഏറ്റു വിചാരിച്ചിരുന്ന കാലം പോയി. ഒരു പുരോഹിതന്റെ പണംകൊടുത്തു് ചില വൈദികക്കമ്പാദരം ചെയ്തിച്ചാൽ പാപമോചനവും ദേവ

പ്രീതിയും സിഖിക്കും എന്നതു വിശ്വാസത്തിനും ഈ ദ്രോഡം മുത്തരമായ ഉട്ടു തട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇന്നും എത്രയോന്നാറാണെന്നുകൾക്കും ആവുംഭാവിത്തനു മാറ്റുന്ന നടപ്പിലെങ്ങാണെന്നുപോരുകയാതും ചെയ്യാം. പുണ്ണാർത്ഥ ദിവ്യങ്ങൾ പഠിപ്പും ജീവിതത്തുംലിഡിയും മിക്കവും മോൾ മായി. സാമാന്യജനങ്ങൾക്കും പദ്ധതികൾക്കും അധികം ബുദ്ധിവികാസവും ജീജിൽത്താസ്വംഭവായിത്തീർന്നിട്ടിട്ടുണ്ട്. അവാവക്കിടിന്തനാശുംഈം ചുന്നതും യുക്തിയുക്തവുമായ ഒരു അനാശ്വാനക്കുമമാണ് ഈ ദ്രോഡം അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതും.

5. ഓരോ വീടിലും നഘ്നങ്ക ആത്മഹിതമായ ആര്ത്ഥികതയും കൂടിശാഖിക്കുന്ന ഒരു സൂചന എഡ്രോഫിം റിബിൽ കാണാവാൻ വഴിയുംഭായാൽ, അതു നഘ്നങ്ക അഞ്ചാനോപ ദിവം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ആചാര്യൻറെ സമീപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സാഹചര്യം വളരെവിശ്വാസം കട്ടിക്കരിക്കും ഒരു അദ്ദേഹമായ ആത്മഹിതപോഷണമാണ്.

6. ബുദ്ധിമുദ്രപ്പുവും എഴുപ്പുവും ആയ ഒരു നിത്യക്കൂർപ്പം പലത്തി കട്ടിശാലത്തും ശീലിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, കാലാന്തരത്തിൽ ആ ശീലം മനസ്സാൻറെ സകല വ്യാപാരങ്ങളേയും സംസ്കരിശാത്തിരിക്കുന്നു. വൈദികക്കച്ചംബന്ധങ്ങളിൽ ജനിച്ചുവളർന്നിട്ടുള്ള മൂന്നാംബന്നാഡിവജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിശക്തിയും ജീവിതത്തുംലിഡിയും നാം ഈന്നു കണക്കാട്ടുണ്ട്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ആലോച്ചിപ്പാർ, ദാനുപ്രകാരമുള്ള വിധികളിലെ സാരമായ അംഗങ്ങൾ വിട്ട്

കൂട്ടയാത്രയും ഇന്നത്തോ ജീവിതത്തിന് യോജിച്ചാവിധി അതിൽ ആക്ഷം സപീകരിക്കാവുന്നതും ആയ ഒരു സംഗ്രഹമായ ചടങ്ങും ആവധ്യമാണെന്നു കാണാം. അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് താഴെ പറയുന്ന നിത്യക്രമസംഗ്രഹം എഴുതിക്കൊള്ളുന്നതു്.

ഉത്തരാനം—പ്രാതസ്ഥാനം.

മൂന്നാമുന്നുറ്റത്തതിൽ (വെള്ളപ്പാൾ $3\frac{3}{4}$ നാലിക്കരുളി മുപ്പാൾ) ഉണ്ണാണോഭതാണാം. ഉണ്ണാം ഉടനെ, ശ്രദ്ധയിൽ തന്നെ ഇരുന്നു് താഴെ പറയുന്ന സ്നേഹത്തോടും, അത്മം മനസ്സിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് ചൊല്ലുന്നു്.

1. പ്രാതഃ സ്നേഹാമി വൈശീതിമഹാത്തിശാഖാവെന്തു
നാായണം ഗരുഡമഹാ മഹാജനാം
ഗ്രാഹാഭിഭ്രതവരവാരണമുക്തിയേതും
ചക്രായ്യം തങ്ങണവാരിജപത്രനേതും

ഇന്നമരണാദിമാകന മഹാദശവഞ്ചിപൻറ ശാന്തിക്കാഡി, ഒക്കെ വാഹനങ്ങം, കമലനാംബിം മുതലപിടിച്ച ആനയെ രക്ഷിച്ചുവരും വികസിച്ച താമരയിൽപ്പോലെയുള്ള അസ്ത്രക്കളാട്ടുകട്ടിയുണ്ടാ, ആയ നാരായണാനന്ദ പ്രാഥകാലത്തിൽ ഞാൻ സ്നേഹിക്കും.

2. പ്രാതഃ സ്നേഹാമി ഗണനാമമനാമമബന്ധം
സിസ്തരചുണ്ടപ്രിശോഭിതഗണം യുഖം
ഉദ്ദണ്ഡവിജ്ഞപരിബാണ്ഡനവക്രണം-
മാവണംലാഡി സ്നേഹനായക വൂദവദ്യം

അനന്തമാസ്യവും സിസ്തരത്തം ശാംകിക്കും തണ്ണുമലഞ്ചുള്ള
വരും ഉല്ലാശിയെ വിജ്ഞാജേ ധനംസിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുള്ള ചക്ര

ദണ്ഡം ദാനം യാറിച്ചുവരും ഇരും ദിഡും ദാനം ദാനം വലിക്കപ്പെടുവനും
അതു ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം.

3. പ്രാതി സൃഷ്ടാമി വലു തത്സവിത്രും രേഖൈം
ആവം ഹി മണ്ഡലത്രുചോറി തന്ത്രജ്ഞിംഷി
സാമാനി യസ്ത കിംബാ പ്രഭോദിരേതും
മുഹൂരാത്രാത്മകലക്ഷ്യമചിത്രാനുപം.

എംപ്രദാനം മണ്ഡലത്രാത്മകനം യജുംഗ്വം ദാനം ദാനം ദാനം
സാമാഖ്യമാകന കിംബാ ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം
സംഖാരങ്ങൾക്ക് കാശാന്തതന്നായി, തലഹാബിംഗൾക്കും ശിവ
ംഗൾക്കും ആവാക്കിയ പ്രകാശിക്കുന്നും അചിന്ത്യരം വക്ഷ്യാനിന്നനു
മംഗലികനു സൃഷ്ടുപേഖൻറു തേജസ്സിനു പ്രാതികാലത്തിൽ, ദോഷ
സൂരിക്കുനു. സൃഷ്ടുപേഖൻ ഇംഗ്രേസാർന്നറ ഒരു പ്രത്യുക്ഷത്രം പ്രാതികാലത്തിൽ
ഇംഗ്രേസാനുപുറിയും അതാനു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വൈദികരം ഇംഗ്രേ
സാർന്ന ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം ദാനം.

4. പ്രാതി സൃഷ്ടാമി ശരദിന്ദക്കരോഷപലാഭം
സദ്രാതാവിശകരകണ്ണാധലഹാരാന്തിംഷിം
ദിവ്യാസ്യാദ്യാർജ്ജിതന്ത്രനീലസഹസ്രഹസ്താം
രക്ഷതാത്പരലാഭചരണാം ദ്വവരീം പരേശാം.

ശാരകാലചാദ്രികയും ഉച്ചപാതകയും, ഇതു റണ്ടുപുതി
ചു മഹാക്രാന്തിയിലും മാലാ ഏന്തി അതാണാണാരും, ദിവ്യാസ്യാന്തിംഷിം
ശരദിന്ദക്കര നീലനിത്യത്തിലും അതയിരും കൈകരും, ചെന്താരമാളി
തുസ്യമായ കാലുകാളിം ആട്ടിപ്പരിശയ ദാനം പ്രാതികാലത്തിൽ
ശൃംഖലകുനു.

5. പ്രാതിസൃഷ്ടാമി ദ്വവൈതിഹരം സൃഷ്ടേശം
ഗംഗാധരം ദൃഷ്ടിവാഹനമംബികേശം
വടപാംഗാശ്രൂലവരഭാഭയഹസ്തമീശം
സംസാരരോഗഹരമെന്തിഷ്യമപ്പിതീയം.

ഇന്നനുമാണിക്കു, നാലിപ്പിക്കന്നവൻ, സുരാഹനം റംഗരാധനം പുജകിവാഹനം, ശത്രുവികാനനം, കച്ചനുടി ദ്രുലം വരലായെഴുപ്പ് മനനിവയുള്ള നാലു തുരങ്ങുകളാട്ടുട്ടിയാനം സംസാരമാകന്ന രാഗ ശാമനാളിന് ഒങ്ങയമായിപ്പിക്കന്നവൻ, എന്നും പാമേപരാനെ എപ്പന്ന പ്രാത്യകാലത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കാം.

സാം— രാത്രിയിലെ അഭാവ്യാമത്താിൽ ഉണ്ണന്ന് നേരുപ്പുന്നതു് എത്രോഹ്യത്തിലാം ബുദ്ധിവിക്കാസത്തിനാം വളരെ വിശ്രാംമാജാനാം എവദ്യം സൂചിപ്പിച്ചും അഭ്യാത്മ ശ്രദ്ധുവും ഉപദേശിക്കുന്നു. ആ സമയത്തു് സൃഷ്ടിക്കാം നിന്നു ഘറ്റപ്പെടുന്ന ഒരു വിശ്രാംതരം രഡ്മികൾ ദേഹത്തിനാം കന്നുകിനാം ഉള്ളജ്ജപസപ്പലതയുണ്ടാക്കുമെന്നു് പ്രശ്നതിശാസ്ത്രജ്ഞനാജം ഇപ്പോൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. മനാഖ്യത്തെ പലവിധ വിചാരവീചികൾ കൊണ്ടു് മണ്ണാലോകം കഷ്ടബ്ദിയമാക്കുന്നതിനാമുള്ളതു് ആ പ്രശ്നത്തെമ്മുറ്റുത്താംതെന്നയാണു് ധ്യാനമനനാദികൾക്കുള്ള ഉത്തമസമയം.

ഈംഗ്രേഷ്യകാലാജിലും ഇംഗ്രേസാന്റർ ശക്തി ലോകത്തിൽ പലവിധത്താിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇംഗ്രേസാൻറർ മുത്തിഭേദങ്ങൾ അഭ്യാസിന്നുള്ള വ്യത്യസ്തശക്തി വിശ്രാംങ്ങളു കാണിക്കുന്നു. മുഹമ്മദു്, വിജ്ഞു്, ശിവൻ, ഗണപതി ചുതലായവ ഇതിനാദാഹരണങ്ങളുണ്ടാണു്. അവരുടെ അതിരണ്ണങ്ങൾ ആരുധ്യങ്ങൾ ഇവ അവരുടെ പല വിധ പ്രഭാവങ്ങളും പ്രാഥരിക്കുന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ആകൃഷ്ണൻ ആരീജാഹൻ ഭത്തലായ അവതാരപ്പെട്ടിയ മാത്രം ആഖികളിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ക്രുതാതിലാലും. അവൻ ഒക്കാലത്തു് ദേഹമെടുത്തു് ജീവിപ്പവശാണു്. അവൻ

හුපුංගම මහයුර අංගරුහිජුකොගඩ් සාහායිජු
කොගඩ් හුරිස්සෙගාඩ්.

අගුත්තමසුරණය.

මෙත්පරිනත ගුෂාත්තස්සෙන්තැනුක් මහයුරු ආව
ත්‍යාචාරී, පෙහෙමලු තුළාමූල ටාපුවේනෑත පුරිස්ස
වාගම අතිශ්චිත යෙයුතුවූ මගුදාතැඹු ඉංග්‍රීස්
වාගමායි හුෂ දේශාකම ගෛලුණයා:

අරහංදෙවා ගඟාංගාසුළි
මුබෙහෙවාහර ග ගොකුඩාස්
සතුඩාගැටුපොහර
◆ ගිතුළුක්තස්ප්ලාවවයා.

ඝාරු පෙවන්වාත මරියාමලු. ඝාරු ගිශ්චාය
මායු මුහුර්තගෙන. ඉංජ්‍යවාන්වා. ඝාරු සඳුප්පා ප්‍රාග්‍රාම අත්‍යාගස්ප්‍රාග්‍රාම අත්‍යාගස්ප්‍රාග්‍රාම අත්‍යාගස්ප්‍රාග්‍රාම. ඝාරු ගාර්මිඩාත මොක්ස්ස්ප්‍රාවගෙතතාන්තුකියිවගාගා.

මහයුරු අගුත්තාවගෙනිලයින් හුතුයෙලුව
මහත්ප්‍රාග්‍රාම මුහුර්තගෙන ඇත අත්‍යාග ආනා
ඛෙත්තියි ටැපාතුවර අර්ථක්තාව ආගාධාමාකාගා.
අගුත්කොගඩ් ගමුද ප්‍රාව්‍යතිකරා මුජස්සෙනායි වරෙන
මහින් හුෂය්‍රාගාගුරුහර ගෛලුණයා. ආතිනාවෙඩ් ගාං
ඇරිනා ගෛලුණාස්ප්ලාකාගා ප්‍රාව්‍යතිකෙහි මගුළු රියු
රුක්තමායි සහ්ස්‍රිජු[”] අගෙන්වාවාගා අප්ප්‍රාගා
තායි වරෙන් තුළාම අතින් ගෛවාගා ආනාගුරාහර
ඉංග්‍රීස්කොශ තුළාම ප්‍රාම්ජිජුකොගඩ් හුෂ දේශාකම
ගෛලුණයා.

- ലോകശ ചെവതന്നുംയാളിഡേവ
ഗൈകാര വിഭേദം ദവാജ്ഞതെയെവ
• പ്രാതി സൗതമായ തവ പ്രിഞ്ചാത്മം
സംസാരയാത്രാമനാവർത്തയിണ്ടി.

സന്ത്വലോകത്തിനാം നാമനാജീഷ്ഠ ചെവതന്നുമയ,
ആദിഡേവ, ലക്ഷ്മീകാരാ, വിഭേദം, അവിഃതാ ആജ്ഞതെ
ഈ അനാസരിച്ച് അവിഃതാ പ്രീതിയ്യുംഖിജാബാക്ക്
ശാത്രം താൻ രാവിലെ ഏഴുന്നേരു് ഏരിൽന്നു ലൈറകിക
ധാരണയെ അനാസ്ഥിക്കേവാൻ ആരംഭിക്കിനാ.

അത്തിനാദശാരം ചൊല്ലുന്നട്ടു—

ഗ്രാഹർഞ്ചവാ ഗ്രാഹർവിശ്വഃ
ഗ്രാഹിഡേവാ മഹേപാഃ
ഗ്രാഹാകഷാത് പരംഖ്രമ
തരഞ്ഞ അനീതരവെ നമഃ

ഖ്രമാദം വിശ്വവർ മഹേപാനം സാക്ഷാത്
പരഖ്രമവും ഗ്രാഹതനാ. അങ്ങിനെയുള്ള ഗ്രാഹവിനാ
നമസ്കാരം.

അജ്ഞതാനം നീംകി ആത്മജതാനം ഉണ്ടാക്കിത്തയ
നാ ഗ്ര ഇഷപാത്രതല്പനാണനാണു് ഇതിന്റെ സാരം.

എത്ര വിദ്യയും വഴിപോലെ ഗ്രഹിക്കുന്നമെങ്കിൽ
ഒരു നല്ല ഗ്രാഹവിന്റെ സഹായം ദിവസം. അതുകൊണ്ടു്
ദിവസാരേയും ഔഷധികളേയും സൂരിക്കുന്ന കുട്ടത്തിൽ ഗ്ര
വിണ്ണയും സൂരിക്കുന്ന.

ശ്രേണിക്കെട്ടം.

1. മലമുത്തവിസജ്ജനം 2. ഭന്തയാവനം (പല്ലി
തേപ്പ്) 3. സ്ഥാനം ഏറ്റനിവ ഇതിൽ പെട്ടു. ഇവയെ
സംബന്ധിച്ച് അതുകൂട്ടും ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്നു
നീ ഉപദേശങ്ങൾ അനാസരിക്കാൻകൂട്ടും അതോടുപൊരി
പാലനത്തിനും അതുവികാസത്തിനും ഒരുപോലെ അവ
ശ്രദ്ധാശ്രാദ്ധം. അവരിൽ പ്രധാനമായവ താഴെ ചേർക്കാം.

രാവിലെ ഏഴുനേന്നറബ്ദം ആദ്യം ചെരുതുണ്ടായാൽ മല
കുത്തവിസജ്ജനമാണ്. അതു സമയത്ത് സംസാരിക്കുക
ശ്രദ്ധ മറ്റു കാര്യങ്ങളെ ചിന്തിക്കുകയോ അതല്ല.. ദേഹ
റൂപം ശിരസ്സും വരുപ്പുംകൊണ്ടു മുട്ടുണ്ടാണ്.

ബഹുജനങ്ങൾ സ്ഥാനപാനങ്ങൾക്കുംഖായി ഉപയോഗി
ക്കുന്ന നദി, കുളം, ഘർത്തായവയെ ശ്രേണിക്കെള്ളം.ഈവാഴ്ച
മലിനമാണെന്നതു്:

മരാഫ്ഫുശരീരത്തിൽ ഭഷിച്ച ഒരു മുള്ള്, രക്തം, ശ്രദ്ധം,
ശഞ്ച, മുത്തം, മലം, ചെവിക്കാലം, നവത്തിലെ അഴക്ക്,
സ്ത്രീക്കിലെ കുഹം, കുമ്മനീർ, കണ്ണപീം, വിയർപ്പ്
ഇങ്ങിനെ 12 വിധം അഴക്കകൾ ഉണ്ട്. ഇവയെല്ലാം
നീക്കി ശ്രദ്ധിവരുത്തുന്നതാക്കാം.

കുമ്മ മോതിംവിരുംകൊണ്ടു നുക്ക് പെരുവിരൽ
കൊണ്ടു ചെവി ചുണ്ടിവിരൽ കൊണ്ടു ശ്രദ്ധിയാണെന്ന
മെന്നാളെ വുഡവചനം എത്രയോ വുഡിച്ചുത്തുമായ
നീനാണ്.

3. പല്ലിതേപ്പ്. പല്ലികളിനേലും അവയുടെ ഇട
യിലും നാവിലും ഉംളും മലിനതകൾ കൂടുതാൻ പ്രത്യേ

കും ശ്രൂദിവയ്ക്കുണ്ടാം. അഴീക്കികൾ പ്രോക്ഷണവയ്ക്കും പല്ലി നെറ്റ് കേരളത്തിനവയ്ക്കുമായ ദിനച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിം, പേരാൻ, വൈസ്സ്, കടലാടി ഇവയുടെ കോലുക്കുളം, അല്ലെങ്കിൽ മാവി ഫയ്യും ഉപയോഗിക്കുന്നതു് നല്ലതാണോ. അതുണ്ടാം ഭക്ഷണം നാതിനാമും അവസാനത്തെ ഭക്ഷണാതിനാം ഒരുശവും പല്ലിം നാവും വൃത്തിയാക്കിയാൽ അനവധി ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷക്കിട്ടാം.

3. സ്ഥാനം. പ്രചുവയള്ളൂടാറിൽ കൂടിക്കുന്നതാണു് ഉത്തരം. അതിനോ സാധിക്കാതാവോ ചുട്ടവയള്ളൂടാറിൽ കൂടിക്കുകയോ മെൻ കുഴിക്കയോ തുണിക്കുകയോ തുടങ്ങിയാണ് വേണാർ.

നബ്രാഹി, കാൽ വിശ്വകരി, മുഖം, ചെവി, വിയസ്സ് കെട്ടിനില്ലെന്ന ഗമലങ്ങൾ ഇവ ശ്രദ്ധിയാക്കവാൻ പ്രേതാ കും ഉന്നസ്ഥിവാണും.

തലയിൽ വെള്ളംമാഴിക്കുവോലു് ‘നാശയാണു്’ എന്നാജപിക്കുയും, വെള്ളം ദേഹതാം ശ്രദ്ധിയാക്കുന്നതു മൂന്നാലെ ഭാവം സ്വന്തുണ്ടാണു് മനസ്സിനെ ശ്രദ്ധിയാക്കുന്നതു എന്നും പ്രാത്യർഥ്യം വേണാം.

വന്മാധാരണം

സ്ഥാനത്തിനാലും അടിച്ചുനന്നു് ശ്രദ്ധിയാക്കിയ വസ്തും ധരിക്കണാം. പട്ട ധരിക്കുന്നതായാലും അതു് അഴീക്കം വികസ്തം ഇല്ലാതാതായിരിക്കണാം.

ഭാഗ-ചാദന-കാഡ-ധാരണാ.

ഭാഗം, ചാദനം, കാഡം എന്നിവ ധരിക്കുന്നതിനാം ആശ്രാത്രമിക്കമായും അതോന്തസംബന്ധം പല പ്ര

യോജനങ്ങളും ഉച്ചകൾ. അവ ദേവാധികർ ചാന്തായിൽക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് അധികം നന്നാം.

ഇഷ്ടപ്രശ്നപ്രാത്മക.

സ്വമലം—പ്രാത്മനയ്ക്ക് ഒരു പ്രത്യേകാധികലം എന്ന പ്രിടിയിലും ഉജാഡാശിരിങ്കേണക്കതാണ്. അതിനാം പ്രത്യേകമായി ഒരു ഭാഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അതുകൂടം നല്ലതാണ്. അതിനെ പ്രൗഢിയിൽ തുണികെക്കാണോ തുടികെക്കാണോ മറച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ദുലാഡാലും മതി. ആ സ്വമലം സ്വീതിയായും ഭംഗിയായും വെഞ്ഞും. അവിടെ ഇഷ്ടദേവാധികരെ ചിത്രങ്ങളോ വിഗ്രഹങ്ങളോ വെച്ചുകൂടം അവരെ പൂജ്യങ്ങൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കും ചെയ്യാൻ നന്നാം. അവിടെ ദേഹം അന്ത്യഖ്യാതിരിക്കുന്നും കാടാത്തതു്.

സ്വാധാന്യത്വവും പുകയ്ക്കന്നതു് ധ്യാനക്കന്നാദികൾക്കും സഹായകരമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ അനാക്രൂഹമായ സ്വമലറ്റും സമയവും ആദ്യാത്മിക അദ്യാസങ്ങൾക്കും നിശ്ചിഭവിച്ചുന്നതു് വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമാണെന്നു് അനാഭവംകൊണ്ടു മനസ്സിലാണു.

പ്രാണാധാരം.

സ്ഥൃതലദേഹത്തിൽ, മനസ്സിനോടു ഏററെവും അടുപ്പും മുള്ളിക്കുള്ളതു് ശ്രാസത്തിനാണു്. ഏന്തിനെപ്പറ്റാറിക്കിലും ഗാമ്മഹായി ചിന്തിക്കുന്നും ശ്രാസം താങ്കു ശാന്തി മാക്കും. നേരംമറിച്ചു് ശ്രാസത്തെ ശാന്തവും നിശ്ചിതവും ആക്ഷണന്തു് ധ്യാനം, ധാരണ, സമാധി തുല്യക്കു വളരെ അനാക്രൂഹവുമാണു്. കിത്തച്ചുകൊന്നിരിക്കുന്നും

ശ്രദ്ധാസം പതരിക്കുന്നാണ് ഇപ്പോൾ മാറ്റം ചെയ്യുന്നതായെന്നിലാം തുടക്കമായി ചൊണ്ടു.

എത്ര വൈദികക്കമ്മം ആരും ഭിഷ്ണവോധം പ്രാണാം ദാഹം ചെയ്യുക പതിവാണ്. ശ്രദ്ധാസം പത്രങ്ങൾ അക്കാഡിക്ക് വലിച്ചുകൊണ്ടു, അപ്പും കൃത്യകൾ, സാവധാനത്തിൽ എടുത്തേക്കു വിച്ചുകൊണ്ടു പ്രാണാശം. ഇതിൽ റില മാത്രാക്രമങ്ങളുമുറിയും ഉണ്ട്. അവശ്യമല്ലാം ശീലിച്ചു പാശിച്ചുകൂട്ടുക ഒരു ഗ്രാമവിന്റെ അടിത്തിങ്കാ അദ്ദേഹി ക്ഷാമവാണാം. അല്ലെങ്കിൽ അപകടം വരവാൻ വളരെ ഏഴുപ്പുശ്ശാണ്. കാമാനും തർക്കാലം ധാരിച്ചാൽ മരി. ശ്രദ്ധാസാന്തപ്പാസം ശാന്താജിയതിനാം ശ്രദ്ധാം വേഗം ധ്യാനമനനാദികൾ തുടങ്ങുവാൻ. ശ്രദ്ധാസം കൂടു ചെപ്പുകൂട്ടുന്നതിനു “ഓം നമാ നാഥാജിയതിനാം ശ്രദ്ധാം സാവധാനത്തിൽ ജപിക്ഷനായു” എന്നു ശ്രദ്ധാം വരുവായാണ്.

മുഖ്യദേവതകൾ

ഹിന്ദുമതപ്രകാരം മൂലഗ്രാഹന ദൃതിന്ത്രപാതയിൽ ഭജിക്ഷണവോർ, ആദിത്യൻ, ഭഗവതി, വിശ്വ, ഗണപതി, ശ്രീവാൺ മുഖ ആഞ്ചു ശ്രൂപതിലാണ് പ്രധാനമായി ഭജിക്കാറുള്ളതു്. മുഖരെ പൂജിക്ഷന്തിനു് പബ്ലായതന പുജ എന്നു പറയുന്നു.

* ഗണപതിയെ വിശ്വാസാശ്രതിനാം, സുഖം ആശാം

-
- * ഗണാശം വിശ്വാസാശ്രയ ആശാശ്രയ ദിവാകരം വഹിം ശശചായ വിശ്വാസം ചെയ്യുന്നതിനു് പൂജയന്നും ശ്രദ്ധയും അനുഖായ അണ്ടാന്തിം ശിവാം ചെയ്യുന്നതിനും സംസ്കരശ്ച താൻ ലുഡൻ പ്രാജ്ഞനാ വിപചിതമഃമാന്ത്രമാ.

സൃഷ്ടിനം, അഗറിയെ ത്രാഖിക്കും, വിശ്വവിനെ എത്രപുത്രിനാം, ശിവനെ ഇംഗ്ലീഷിനാം, ദേവിയെ മുഹമ്മദിക്കും ഭജിക്കുന്ന ഏന്ന പ്രമാണമുണ്ടോ?

ദേവിയാരപ്പറ്റവിശ്വിത്തു നഞ്ചുടെ സജ്ജപ്പാതിനാം നമ്മും ഒരു പ്രായമുള്ളും അനാസരിച്ചു് എത്രദേവനിയനിനും എത്ര ധലാം സിലിങ്കാവുനാതാണോ. ഏന്നാൽ ഓരോ നീനും പ്രഭാനം ഇന്നദേവനുമാത്രം ഇവിടെ നൂച്ചി പ്പിച്ചു.

ദേവിയുടെ ഭാവത്തേങ്ങെല്ലാം” ദ്രോ, ലക്ഷ്മി, സാ സപതി, കാളി ഇവണ്ണല്ലാം. വീശ്വവിനെൻ്റെ ക്രൂഷ്ണതിൽ വിശ്വവിനെൻ്റെ ആവത്താങ്ങെല്ലായ ത്രീംബൻ, ത്രീക്കണ്ഠൻ ഇവരെയും ധാരാളം ഭജിച്ചവജനാ. നഞ്ചുടെ ക്രൈത്തുജ്ഞ ഹിന്ദി അധികപ്പെട്ടും മേരപ്പറാത്ത ദേവതക്കുലയാണോ (നൂത്രംനൊഴികെ) പ്രതിപൂച്ചിച്ചു കാണാനുത്തു.

മഹാശ്രീ അവാഞ്ചെ ജിനസിഥമായ വാസനയും സപ്തഭാവവും അനാസരിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേക ദേവതയോട് അനുകൂലം ഭക്തിയും - ഭക്തിയും തോനാക സാധാരണമാണോ. അങ്ങിനെയുള്ളിൽ ദേവത സാത്പര്യിക്കിഞ്ചാതിനാ കൊള്ളിാറോ നീതാശാഖയിൽ തന്റെ ഇഷ്ടദേവതയാണി ഭജിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും.

ഈശ്വരവെത്തലെ ദ്വാരപ്പരാഖി ഉപാസിക്കുന്നവർ മറ്റു ദേവതകൾ സാമർപ്പിപ്പു ഏന്ന ഒരു ഭാവം ഉണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളിൽ മുഖത പല മതസ്ഥരുംയുള്ളും ഇടവഞ്ചത്തീ ഭജാണോ. താൻ ഇംഗ്രേസ്റ്റെൻ്റെ പ്രഭാവാം സെഞ്ചറ്റും പ്രേമവും തന്റെ ഇഷ്ടദേവതയിൽ ക്രടിയാണോ എററും

അംഗികം പ്രകാശിച്ച കാണണമെന്ന് വ്യറ്റാ മാത്രാബാർ ഇച്ചുവേദവതാ ഭജനത്തിന്റെ സാരം. കൃഷ്ണഭക്തൻ ലോകം സൃഷ്ടിവൻ തീർഖ്യയമായും ഭവീഭവതൽ ഭവീമയമായും താണാനാ.

ഉപാസനയിലെ

പ്രധാന അംഗങ്ങൾ.

ഉപാസനയിൽ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ. 1. ധ്യാനം, 2. ജപം, 3. പ്രാത്മന, 4. ഭ്രാത്മ, 5. പ്രഥമം (നമ ദ്വാരം) ഇവയാണ്.

ധ്യാനദ്രോഹത്തിന്റെ അത്മം നല്ലവള്ളം മനസ്സിലാ കു അത്രപ്രകാശിച്ച തേജോമയമായ ഗ്രം, അടിസ്ഥാനത്തു കൂടിവരെയും മനസ്സുഭകാബാജിക്കു ശരിക്കു കാണാൻ ശരിപ്പിക്കണം.

പ്രാത്മനയിൽ നമ്മുടെ ദ്യാഹരക്ഷമങ്ങൾ ചാഡി പാലിക്കുവാൻ ഭവീഭവ ശരണം പ്രാപ്തിയെയും സകല ശാഖതിക്കൊള്ളും ഭവീഭവ നിവേദനം ചെയ്യും ദ്വേശം.

സൃതിയിൽ ആ ഭവീഭവ മുണ്ഡണം ക്ഷേമം സൂരി ആയും പുക്കളും ചെരുവാ. പ്രഥമം ഭവീഭവ നമ നൂറിച്ചും സർപ്പവും അവിടെ സമ്പ്രീഞ്ചം തന്നെ. അഞ്ചേരി ഒന്നുടക്കി ആ ഭവീഭവ അനന്തരം ഉപാസകന്മാരിട്ടിക്കും രൂമെന്നാണ് ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തം.

പ്രധാനഭവീഭവത്കളുടെ ധ്യാനാദികൾ ഇവിടെ കൊ ചെമുന്നിണി:—

രണ്ട്

ധ്യാനം വാദ്യം സ്ഥൂലതനാം ദജ്ഞയവന്നനം
 ലംബവാരം ഗുണം
 പ്രസ്താവിക്കാഡിസ്ഥാവിഡ് മധുപാ-
 വൃഥാലാലഹാഡാബാലം
 ദാജാലാത് വിഭാരിതാരിതയിക്കരണം
 സിറുട്ടുരണ്ടുഭാക്കാം
 വണ്ണ ശ്രേഖന്മാതാമുതം ദണ്ഡപതിം
 സിജിപ്രഭം കാമലം.

ഉയർം കുറഞ്ഞാബന്നം തട്ടു ശ്രീരംതോട്ടുക്കിയവനം ആന
 അതലവൻ്നു മുഖംപോലെയുള്ള ദ്രവിശ്വാസത്തുകിയവനം ത്രിശിയവയ
 എംട്ടുക്കിയവനം സൈംഗമം മുളിക്കുന്ന മദ്ധച്ചത്തിന്നു ദന്ത
 ത്രിക്കൽ കൊതിയേംട്ടുക്കിയ വണ്ടുകൾ നമ്മിനെ ഇളം കുവിംഞ്ഞട
 തേരാട്ടുകിയവനം കൊന്നുകൊണ്ടുള്ള പ്രധാരംകൊണ്ട് പിളിക്കിപ്പുട്ട്
 ശ്രൂദാസ്ഥിട്ടു ചേരാകൊണ്ട് സിറുട്ടാഡേശായ ഉണ്ണാക്കന്നവനം സിഖിയെ
 പ്രഥാനം ചെങ്ങുന്നവനം ധാരണയെ നൽകുന്നവനം പംബ്രവിച്ചുതന്നമായ
 ദണ്ഡപതിഡേയ നനാസ് വദിക്കുന്നു.

ജീവം. ശ്രീമഹാ ദണ്ഡപതായ നമഃ
പ്രാത്മന. പ്രേവേദ്രമൗലികനാരാ ,
 മകരാദക്കാഡായണാഡി
 വിജ്ഞിം നിഹിത്ര ഹേരംബു-
 ചരണാംബുജുഡേണാവഃ

പ്രേവേദ്രണ്ണം സിറുട്ടുക്ക ഇരിക്കു ക്രൂക്കുശിപ്പുവിലെ മദ്ധ
 കുഞ്ഞംരാജുകൊണ്ട് (പ്രേവേദ്രം കാക്കപ്പ നമ്മുറിക്കുന്നത്) അങ്ങനെ
 വെള്ളമായി ശോകിക്കുന്ന ശ്രീഗണ്ഡഹോദാഷ്ടിലെ ചോടികൾ വിന്റു
 നേരു തീക്കിട്ടു.

ഖുണ സമാനാന്തരം പ്രസ്തുതിക്കണ്ണാ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിരി
പിന്ന ദാപ്പാത്മാ വേദം ഉള്ളാത്മദൈഹ ആകാം.

ഓട്ടാത്മം.

അനാവാസം ക്രാഡിക്ക.

പ്രജാമം.

രുഷിലിഡം മുഹാകുഡം
ലംഭോപ്ര ഗജാനനം
വിശ്വിനാരകരം ദേവം
ദഹരംബേം പ്രജാമാധ്യവിം.

കറക്കേണവും വലിയ ഫേരുഡിക്കിവും തു നദിയ വയങ്ങൾ
കുടിയവും ആനമുവും വിശ്വിജാലെ പ്രോജക്കാവും ആയ ഹോ
ബനോ-ഗണപതിയെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കും.

സ്വത്തും

ധ്യാനം.

രഹതാംബുജാസനമദ്ദേശിഗ്രാവെനകസിനിഗ്രം
ഭാണം സമസ്തജഗതാമധ്യിപം ഭജാമി
പത്രഭപ്രയാദയവരാൻ ഭദ്രതം ക്രാബേദവിജ-
മംബാണിക്കൃതമുലിക്കുംബാംഗതചീം ത്രിനേത്രം.

മഹതാമരസ്ത്രവിൽ ഇരിക്കുന്നവും ഏല്ലാ ഗ്രാന്റുടുടങ്ങിയും വിഷ
നിലവാം മേല്ലാ ലോകത്തിന്റെയും നാട്ടിലും താമരസ്ത്രക്കരിംപാലേയുള്ളി
ക്കെക്കുളിൽ രണ്ട് താമരസ്ത്രവും, അഭിഭൂത, വരദുപ ഇവയെ ധനിക്കുന്ന
വും, മാണിക്കും ദിരസ്ത്രിയും അണിംഗതവും ഒന്നിരത്തിൽ വെഴുത്തും

ചുവപ്പും കലൻ കാന്തിയോടുകൂടിയവനും മുന്നംക്കുറ്റുകരാക്കുകയും ചുവപ്പും കലൻ കാന്തിയോടുകൂടിയവനും മായ അതിന്റെ ബന്ധന.

ജപം.

അംഗീകാരംയായ നമഃ

ഭസ്താത്രം.

അരംബവ്യാധം ദ്രോചിക.

പ്രണാമം.

ജപാക്കണ്ണമസകാരം കാശ്യപേയം മഹാദ്വാതിം
ധപാന്താരിം സർപ്പാപ്രളിം പ്രണാതോസ്മീ ദിവാകരം.

ചെവുരഞ്ചിപ്പും പാലേ ഇനിക്കന്നവനും ക്രൂപചുരുനും വലിയ
കാന്തിയോടുകൂടിയവനും ഇഷട്ടിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥല പാപത്തേയും
ഔദാഹരണവനും അഥ അതിന്റെ ബന്ധന നമ്മുടിക്കനും.

അംബപികാ (ലോകമാതാ)

ധ്യാനം സക്ഷമവിലേപനാമളികച്ചംബീ-

[കസ്ത്രൂരികാം]

സമാദിഷ്ഠിതേക്ഷണാം സശ്രദ്ധാപ

[പാശാഖാം]

അശ്വേഷജനമോഹിനീ മരണമാല്യാദിവിം

[ബരാം]

ജപാക്കണ്ണമാസുരാം ജപവിഡ്യാ സ്മരണ

[ദംബപികാം.

ക്രൂമം ധരിച്ചുവഴിം (തൊട്ടുവഴിം) കരനിരകളിൽ കസ്ത്രൂരിയോടു
കൂടിയവഴിം പുണ്യപിണിയോടുകൂടിയ നോട്ടതേനാടുകൂടിയവഴിം അശ്വം,
വില്ല്, ക്രയർ, തോട്ടി ഇവയോടുകൂടിയവഴിം ഏല്ലും അന്നങ്ങളേയും
മൊഹിപ്പുക്കന്നവഴിം ചുവന്ന മാലകൾക്കാണ്ട് അലക്കാച്ചിച്ചുവഴിം ചെവനാ
രാത്രിപ്പും പാലേയുള്ളിൽ കാന്തിയോടുകൂടിയവഴിം അഥ ഭാവതിയെ ഒപ്പ്
പുറിയിക്കിൽ സ്മരിക്കുന്നും.

ജപം.

അഭി പരഭവ്താന്വയ നമഃ

രോഗാത്മ

അഭാവവന്യം ദോഷങ്ക

പ്രണാമം

ത്രപദവ മാതാ ച പിതാ ത്രപദവ
 ത്രപദവ ബുദ്ധശ്വ സവാ ത്രപദവ
 ത്രപദവ വിദ്യാ ദ്രവിജാം ത്രപദവ
 ത്രപദവ സർജ്ജം മമ ലോകമാതാ

അസ്ത്രിജ്യാ ലോകമാതാജാവി! സാഖയ്യു, അച്ഛിനം ബന്ധുസ്തർ
 ഫല്ലം! തന്മ വിദ്രുഡം ധനവും ഏന്ന മാതൃമല്ല സകാലതും ഏന്നിങ്ക
 ശാഖിടന്നാഡനും.

ഉദ്ധ.

ദേവിയെ കംട്ടംബുപരഭവ്യതയായി ഉപാസിക്കോടു
 തള്ളതും 'ഉദ്ധ' എന്ന ഭാവത്തിലാണ്.

ധ്യാനം

കാല്പാദ്രാഭാം കടാക്കൈഷരരിക്കലഭയദാം
 മെണലിബുദ്ധേന്ദ്രവോം
 റംബം ചക്രം ത്രിപാണം ത്രിശിവമഹിക്കരേ-
 തദ്പരന്തീം ത്രിജനത്രാം
 സിംഹാസ്തിംഗാധിത്രം ത്രിശ്വനമഖിലം
 തേജസാ ഷുരയന്തീം
 ധ്യാദൈദ്വർജ്ജാം ജയാവ്യാം ത്രിഭദ്ധപരിപ്പതാം
 സേവിതാം സിലിക്കാമെമഃ

കുറത്തേമാളത്തിന്റെ ശോഭക്കാംബലയുള്ളി ശോഭയുട്ടക്കിയ
 വഴിം നൂറ്റംകൊണ്ടു ശത്രുക്കലത്തിനു ദയവാന നഞ്ചനാവളിം ചങ്ങ

ക്രാന്തിക്കാരിയും സംബന്ധിച്ചതും ഒരു പ്രശ്നവും മുമ്പാണ വാദം തൃശ്ശൂലം (തൃശ്ശൂലം) ഇവയെ കാഞ്ഞിര പിടിച്ചുവളിക്കുന്നതും മുന്നൊളിപ്പിലിരിക്കുന്നവയും അടിസ്ഥാനം സിംഹര തനിൽനിന്ന് ഒരു ക്രാന്തിക്കാരിയും രണ്ടു ദാർശകരും മുഴുവൻം തേജസ്സുഭക്താണു നിറക്കുന്നവയും സിഖിക്കുന്ന അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരായ ഉസ്വിക്കുന്നുണ്ടുവളിക്കുന്നതും ദേവരംഭാരത ചുറ്റരപ്പുവളിക്കുന്നതും ഇയ ഏന്നു പോരോട്ടുകൂടിയുണ്ടുവളിക്കുന്നതും ദീർഘയ യുംനിക്കാണും.

ജിപ്പം ശ്രീ ഭദ്രാക്ഷേയ നമഃ

ബ്ലൂസ്റ്റം. അനാബവസം നോഷക

പ്രാണാം. സമ്പ്രമംഗള മംഗലവ്യ
ശിവ സത്ര്യാത്മ സാധികൈ
ശരംഞ്ഞ ത്രാംബവകൈ ഗൈരി
നാരാധാരി നമോസ്ത്രത.

സമ്പ്രമംഗള ഔദ്ധികവച്ചു മംഗളത്രിണിയായി ഇന്നത്തിന്തോ അത്യാംത്രായായി സമ്പ്രാംഗമാക്കുന്ന സാധിപ്പിക്കുന്നവളാണി രക്ഷണാത്മിന്ന യോഗ്രാഡായി മുന്ന കാഞ്ഞിര ആളുകു അടിസ്ഥാനി വെള്ളതു നിറങ്ങോടു അടിസ്ഥാനിയിരിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ മഹാവിജ്ഞവിശ്വരു ധർമ്മപതി ദാ തിരു നമസ്കാരം ദിവിക്കുന്നു.

ശ്രദ്ധാബന്ധകളും നിന്നു രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഉപാസന ലഭിക്കു താഴേപാഠയും ധ്യാനം പ്രധാനമാണ്.

ധ്യാനം. മാതാഭ്രംഖ മധുബൈക്കംഭാല്ലി മഹരിഷി-

പ്രാണാപഹാരോദ്യമെ
രേഖാനിമ്മിതപ്പുരുളോചനവയെ

ഭേദ ചണ്ണമുണ്ണാട്ടിനി
നിശ്ചേഷിക്കുതരക്കതജ്വാശിജ്ഞാജേ
നിത്യേ നിഗുംഭാപഹേ
സുംഭജപസിനി സംഹരാശ്ര മരിതം
ഭദ്രേ നമസ്കാരവികൈ.

മധു കൈകളിൽ എന്ന് അസൗഖ്യരെ കൈക്കാവഴിം അറിക്കാസുര നീറ ശിവനെ അപഹരിക്കുന്നതിൽ കയ്യെടുവഴിം കഷ്ണിയായി (പ്രധാ സംകൂടാതെ) മുക്കുലും ചന്ദനനീ അസൗഖ്യരെ വയിച്ചുവഴിം വല്ലും തെ കൊപിച്ചു മുഖ്യാദിരുന്നെ കൊന്നാവഴിം രക്തമീജാസുരനെ ബാക്കി വെക്കാത്തവഴിം (കൊന്നാവഴിം) നാഞ്ചിപ്പുരാതാവഴിം നിസുംതേൻ സുംഭൻ എന്നീ അസൗഖ്യരും കൊന്നാവഴിമായ അസ്ത്രങ്ങൾ എന്നെന്നു ഇന്നനി അവി ടുന്ന് എന്നെന്നു പാപത്തെ നിരീപ്പിക്കേണ്ണെം.

<u>ജപം</u>	<u>ശ്രീ ഉദ്ധാരണ്ഡി നമഃ</u>
<u>ദ്രോഗ്രം.</u>	അരാവബന്ധം റോഹിക
<u>പ്രണാമം.</u>	ശരണാഗ്രതദീനാത്ത- പരിത്രാണപരായണ ആപനാത്തിഷ്ഠഭര ദേവി നാരാധനി നമോസ്ത്ര.

ശരണംപ്രാപിച്ച ഭാവിതവാദരുടെ നക്ഷണത്തിൽ താപ്പിംഗത്താട ശ്രൂടിവഴിം വലയുന്നവയുടെ സഹകരണ നീക്കുന്നവഴിം സുജ്ഞിസ്ഥിതി സംശാരങ്ങരുക്കാണ്ട ത്രിഖിനുകുന്നവഴിം ആയ അസ്ത്രങ്ങൾ മാറാവിജ്ഞ വികുർണ്ണ പട്ടമഹിഷി! ഭവതിക്ക നമസ്കാരം ഭാവിക്കട്ട.

ദേവീഭക്തന്മാർ ആ പരാശ്രക്തിയെ പല ഭാവ തത്തിലും ഉപാസിക്കുന്നവരും. അവയയിൽ പ്രധാനം, വിദ്യുഷ സരസപതിയും, ഏതുപ്രത്യുത്തിനാ ലക്ഷ്മിയും, കുടംബാനാ ഗ്രഹത്തിനു ദ്രോഗ്രം ആണ്ടാം. ഇത്തിൽ അംബികയുടേയും ദ്രോഗ്രയുടേയും ധ്യാനാദികൾ പറഞ്ഞുകഴിബ്ബു.

സരസപതിയുടേയും ലക്ഷ്മിയുടേയും ധ്യാനാദികൾ താഴെ കൊടുക്കിനു:—

സംസ്കാരി

അമലകമലസംസ്ഥാ ലേവിനീ പുസ്തകാദ്ധർ
 കാര്യഗളിൽരോജാ കാദമാദാരഗണരാ
 യുതശ്രദ്ധയരവഭോധാല്പാസ്കോട്ടീരജ്ഞികാ
 ദിവത്ര ദൈഡയാനാം ധപംസിനീ ഭാതീ നഃ

നിംബമായ തോമസ്സവിലിരിക്കുന്നവഴിം എഴുത്തുമേഖലുകൊണ്ടം
 റൂസ്ത്രമിംരകൊണ്ടം വിളക്കുന്നവയും താമരസ്സുപോലെയുള്ളവയും അതയു
 അണ്ട കൈകുരക്കാട്ടുക്കിയവഴിം മുളസ്സുപോലെയും മദ്ദരസ്സുപോലെയും
 കുട്ടിനും ശിശിനും ചുമ്പുകൾക്കും പ്രകാശത്തോടുകൂടിയ
 വഴിം അതയു സംസ്കാരത്തിലേബി തെങ്ങങ്ങൾടെ സംസാരങ്ങൾക്കും നീംകുന്ന
 വഴായി ഭവിജ്ഞണമെ.

ജപം

ശ്രീ സംസ്കാരത്ര നമഃ

സ്ത്രോതരം.

അരംബവന്നിയം ഭനാമിക്ക

പ്രാണാമം.

ശ്രാവകന്തത്രാഹിരാംഭാ

ഭക്തചപിത്താനവത്തിനീ

വാനീ മേ രസനാരംഭ

തന്നൊത്ര നടന്ന സ്വഭാവം

ചാന്ദൻ ശ്രാവസ്സുവു് മണ്ണു് ഇവയുടെ ദേഹപോലെയുള്ള ദോഷ
 ദയാട്ടുകിയവഴിം ക്രക്കതംായക്ക മനസ്സിനെ അനാസ്വിക്കുന്നവഴിം അതയു
 സംസ്കാരത്തിലേബി ഏന്നറി നാവിരേഖ ഏല്ലാംഗ്രാം ഗ്രാമം ചെരുംബാമ

ലക്ഷ്മി

ധ്യാനം.

പത്മസ്ഥാ പത്മനേത്രാ കമലയുഗവരാ-

ഭീതിയുദ്ധാസ്സരോജാ

ദേവോത്മാദി പ്രഭാദി സൃഷ്ടിവനവിവരം

ഭാസ്പരം ഭാസയന്തീ

ഭക്താവാരാഭിരാഖാനതകഃ വകലർ
 രതാമജേരകാഞ്ചീ—
 ഏറ്റവേദ്യോമ്മ്യംഗദാഖ്യാ ധൂതമണിമഹികാ
 ശ്രേയസേ ഗ്രീ ഭവനാഃ

താമരപ്പുവിൽ സ്ഥിതിം ചയ്യുനവളിം താമരപ്പുവിപാലെയുള്ള
 ക്ഷീണിക്കിളംചു തടിയവളിം കരകമലജാളിൽ .രണ്ട് താമരപ്പുവ് വരം
 ശാഖയും മുതുകാലോചു തടിയവളിം ശ്രീരണ്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്ന കംണി
 കൊണ്ടു ദുന്നാലോകം മുഴുവനും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവളിം തന്നതാനെ പ്രകാശിക്കു
 ശ്രീലതായിട്ടുള്ളിവളിം ദള്ളമംലകൊണ്ടു മരനാഹരവും ഉന്നതവു
 മായ സ്ത്രീകൾക്കും തന്നുള്ളതു തന്നുപതിച്ചു കാൽച്ചിലവു് ശാര
 ജനതാണു് കാല്പനാഭരണം ശാതിരം തേരംഡവളു ഇവക്കുംകൊണ്ടു അനുഷ്ടാം
 മന്ത്രമയങ്ങളും കിരിടങ്ങളും തടിയവളിംമായ ലക്ഷ്മീഭവി തന്നേ
 ദിവശ അനുഷ്ടാം കാലിക്കൊണ്ടു ദിവിക്കരട്ടു.

ജപം.

ഗ്രീ മഹാലക്ഷ്മി നമഃ

ബ്രഹ്മാത്മം

അരാബവന്യം ദോഷിക.

പ്രണാമം.

പത്രാസനനധിതെ ഭവീ

പരഭ്രഹമസപത്രപിണി

പരമേരീ ഇഗ്രഹം-

മന്ത്രഹാലക്ഷ്മി നമോസ്ത്രതേ.

പത്രാസനനിം സ്ഥിതിം ചയ്യുനവളിം തന്നുതാനെ പ്രകാശിക്കുന്നവളിം പാലുപരസപത്രപത്രാഥകുടിയവളിം പരമേരപരിയും
 ദോക്കജനനിഡിയുമായ സ്ത്രീയും മന്ത്രഹാലക്ഷ്മി ഭവതിക്കായി തോണ്ടു നമ
 സ്ത്രീരം ഭവിക്കരട്ടു.

വിശ്വാസി

ധ്യാനം.

മേഘാശ്വാമം പീതകൈഉദയയവാസം

ഗ്രീവത്സാഹം കൈഉന്നുഭോതഭാസിതാംഗം

ലക്ഷ്മീകാന്തം പുണിപരീകായതാക്കിം
വിശ്വം വന്ന സ്വർഗ്ഗലോകക്കനാടം.

മെല്ലേപറലെ ഫുംമർഭന്നം മാനപ്പട്ട ധരിച്ചവനം അറിവാതം
കൊണ്ട് അടയാളപ്പെട്ടവനം കെട്ടുണ്ടാനുംകൂടു തിളഞ്ഞിയ അവയ
വജ്ഞാളിം കൂടിയവനം മഹാലക്ഷ്മിയുടെ ഭാന്താവും താമരയിൽക്കൂട്ടപറല
നീം കൃഷ്ണയൈംഖുടക്കുടിയവനം സ്വർഗ്ഗലോകത്തിന്റെയും ആശുപദിമന
മായ ദുർഘാവിജ്ഞവിനെ ഞാൻ വലിക്കും.

ജപം.

അംഗാധികാരിയായ നമഃ

ബ്രഹ്മതം.

അംഗാധികാരി.

പ്രഥാമം.

കായേന വാഹം മനസ്സേദ്വിയെര്ത്താ
ബുദ്ധ്യാത്മകാ വാ പ്രക്രിയതർസപ്രഭാവാൽ
കരോമി യദ്യപ്ര സകലം പരബ്രഹ്മ
നാരാധികാരിയെതി സമർപ്പിയാമി.

ഒന്നിരംഎഡോ റാക്കേകാഡോ മനസ്സുകൊണ്ടോ സ്വല്പികൊ
ണ്ഡോ ക്രൂഷ്ണത്തിയുടെ സപ്രഭാവത്രായം എന്നതല്ലും ചെങ്ങുനാംവാ ശാത്രേഖ്യം
പരാനായ നാരാധികാരിനെന്നും സമർപ്പിക്കും.

ശിവൻ

ധ്യാനം

ശ്വലേ, ക്ലുഡ്രമസ്യ ദ്രുതകനകനിഭം
രതാസിംഹാസനസമം
വാമാഞ്ചാത്രുംഗൾശരീനിബിഡക്ഷവഭരാ-
ദ്രോഗാഗാഡോപഗ്രഹം
നാനാലഭിംഗരകാണ്ടം വരപരഗ്രഹാ-
ഭീതിഭന്നും ത്രിനേരതും
വാനാദിബാലേന്ദ്രമെന്നലിം ഗജവദനഗ്രഹാ-
ദ്രീജിപാർപ്പം മഹേശം.

കൂലുക്കുക്കണ്ണിൻറെ ചുവട്ടിൽ, ഘർട്ടന്ത കനകകാൺതിയോട് തുടർന്നു. രണ്ടുമാരു സിംഹാസനത്തിൽ നമിതിചെയ്യുന്നവരും ഇടത്തെ തുടമേൽ കയറിയിരിക്കുന്ന പാപ്പതിയുടെ ഇടത്തിന്റെയും ഒരു ദാഖാട്ടുകുടിയും ശരീരംകൊണ്ട് ധാരാലിംഗം ചെയ്യുപ്പേട്ടുന്നവരും പലവിധമായ അതഭോഗാങ്ഗമിക്കാണ്ടു വിളക്കുന്നവരും കൈകളിൽ വരും, പരഞ്ഞു, മാൻ, അഡിഷൻ ഇതുകൂട്ടാട്ടുകുടിയവരും മുന്നക്കൂപ്പുകൾക്കാട്ടു തുടിയവരും ബാലചന്ദ്രനു ദിശയ്ക്കിലണിന്നുവരും ദാനപതിയും സുഖ്യരും സ്വീകാര്യം അടച്ചുകൊ ഇരിക്കുന്നവരുമായ പരമഗിവനെ തോന്തു വദിക്കുന്നു.

<u>ജീവം</u>	നമസ്തീവായ ശിവാബൈ നമഃ
<u>സ്ന്യാത്രം</u>	അമന്നബുദ്ധം നോക്കുക.
<u>പ്രണാമം</u>	നമഃ ശിവായ ശാന്തായ കാരണത്രയേഹത്വേ നിവേദയാമി ചാത്മാനം തപം ഗതിഃ പരമേശ്വര.

കുറഞ്ഞാത്യഞ്ഞിനു ഫഹൂട്ടുന്നനായി ശാന്തനായിരിക്കുന്ന പരമ ശിവനായിക്കൊണ്ടു നമസ്താം. തോന്തു എന്നുത്തനേന്ന അവിടെ സുമ പ്രിക്കുന്നു. അപ്പേണ്ണു പരമേശ്വര! അവിടുന്നമാത്രമാണ്” ഇവൻറെ രക്ഷകൾ.

വിശ്വാസപ്പെടുത്താരിൽ പലതം വിശ്വാസവിണ്ണിൻ അവതാര അദ്ദൂയ ശ്രീരാമൻ, ശ്രീതൃംഗിൻ ഏന്നീ മുത്തിക്കളും ഭജിക്കുന്നവരായതുകൊണ്ടു് ആ രബ്ബട്ട് അവതാരപ്പെട്ടവാമായടെ ധ്യാനാദികൾ തുടി ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നു.

ആരാധന

<u>ധ്യാനം</u>	വാമേ ഭ്രമിഡിപുതാ പുരശ്വ ഹനമാൻ പശ്ചാത്യ സുമിത്രാസുതഃ ശത്രോജിഭരതയു പാർപ്പളഭയോ- ര്യായപാദികോണോഷ്ട ച
---------------	--

സൗഗീവദ്യ വിഭേദപ്പാദ്യ യുവരാട്ട്
 താരാസുതോ ജാംബവാൻ
 ഒളിപ്പ് നീലസണ്നാജകോമളയച്ചി
 രാമം ഭജേ ശ്രാമളം.

ഇടന്തുഭാഗത്തു് സിതാദൈവിയും മുഹിൽ മഹാരാജം പിന്നിൽ
 ലക്ഷ്മിനാം ഇതാസ്താജാത്രിക്കും ശത്രുഗുണം ഭരതനം വായ്പാദിക്കാണം
 കൂടിൽ ദുർഘട്ടവരം വാദിവാനാം യുവരാജാവായ അംഗവരം ജാംബവ
 വാനം ഇഞ്ചിനെ ഇഷ്ടാട്ട മല്ലുത്തിൽ വിളക്കുന്ന നീലത്താമരപ്പുവോ
 അല്ല മരാംഡാരാമാജാ കൂടിശാടക്കുട്ടിയ ശ്രാമവുന്നുനായ ശ്രീരാമചന്ദ്ര
 നെ തൊട്ട് ഭജിപ്പിനാം.

ജപം. ശ്രീ രാമചന്ദ്രായ സാമ്പ്രദേശമായ നമഃ

ബ്രഹ്മത്തം. അറഗാബവന്യം നോക്കിക.

പ്രണാമം. റാഡായ രാമഭദ്രായ രാമചന്ദ്രായ വേദഗണ
 രാഘവനാട്ടായ നാട്ടായ സീതായാഃ

[പ്രതയേ നമഃ]

ശ്രീ രാമനാഭപ്പാട്ടും രാമഭദ്രനാഭ്യും രാമചന്ദ്രനാഭ്യും
 എം വിജ്ഞാവിനാഭും രാജുനാഥാഭ്യും രക്ഷിതാവിനാഭ്യും
 എം സീതാപതിചൂഢാഭ്യും നമസ്മരം.

ശ്രീരാമഭജനാവസാനത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന പദ്ധ
 ഗദ്യങ്ങൾ ചെംബളി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതി എല്ലാ
 ഭജനസന്ത്രായങ്ങളിലും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതുകൂടി
 ചേർക്കുന്നു.

അതുപദാമപദവത്താരം
 ലാതാരം സർവ്വസവലാം
 ലോകാദിരാമം ശ്രീരാമം
 ക്രയോ ക്രയോ നമാമ്യരഹം.

ആപത്തുകളെ തീർന്നവനായി സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ടും നൽകിനാവനായി ഫോക്കത്തിൽവച്ചു മുഖംവനായിപ്പിക്കുന്ന ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ തൊൻ പിന്നേയും പിങ്ങലയും നമ്മുടിക്കുന്നു.

ആത്മാനാമാത്മിയന്താരം
ഭീതാനാം ഭീതിനാശനം
ദ്വിഷഭാം കാലദണ്ഡം തം
രാമചന്ദ്രം നമാമ്യഹിം.

ഭാവിതമാത്രം ഭാവത്രൈ തീർന്നവനാം അഡി ദ്വേഷപ്പട്ടവിജയം ദയവെന്തെ നാശിപ്പിക്കുന്നവനായി ഒരുക്കളെ ദേഹം നാശിപ്പാക്കലും ഭാസിപ്പിക്കുന്നവനായിപ്പിക്കുന്ന രാമചന്ദ്രനെ തൊൻ നാശിപ്പിക്കുന്നു.

ആപദ്ധതിലൂഡാണുത്തരയെ രാമചന്ദ്രാജാ പരബ്രഹ്മ ആവിഥണും ദാം ശ്രീരാമജയ രാമജയ ജീവാമരാമ.

ആപത്തിക്കിനാം ഉയര്ന്നവനം പാല്ലുചുവും ആരു ശ്രീരാമ ചന്ദ്രനായിക്കൊണ്ടു നമ്മുണ്ടം. ശ്രീരാമൻ ഒയിക്കുട്ട്, ഒയിക്കുട്ട്.....

രാമമിനൈവരശ്യാമം
രാജീവായതലോചനം
ജ്യാദേഹംനാജിജ്ഞിതാരതിം
ജാനകീരമണം ഭേദം.

കർണ്ണവള്ളുപോലെ ഭ്രാമവള്ളനാം നാമായിത്തുടിപ്പാലെ നീണു നേരുന്നാഛേംകുടിയിവനായി ഒരു ദാഡി ഏതാണുംലിക്കൊണ്ടു ഒയിക്കുന്നവനായി സീതാദേവിയുടെ പ്രാണാധിക്രമായിപ്പിക്കുന്ന രാമദേവനെ തൊൻ ഭജിക്കുന്നു.

പതിതപാവന ഭാഗരംഘരാമ,

വിണപോയവരെ മുലിയാക്കുന്ന ദാംമാംതനായ ശ്രീരാമസ്വാമി!

മുരീഴിതസീതാത്തിഃ
പ്രകടിക്രിതരാമവൈഭവസ്ത്വതിഃ

ഭരിതദശമുപകീതിഃ

പുരതോ മമ ഭാത്ര ഹനമതോന്തരതിഃ

നിന്താദ്വബന്ധ അകറിയവനം രാമമാഹാത്മുരുന്ത പ്രകടികൾ
ചുവനം രാവണാന്തർ കീർത്തിയെ നാലില്ലിച്ചവനം ആയ ഹനമാന്തർ
ഐരിരം ഏരം മുഹിൽ വിളഞ്ഞട.

ബുദ്ധിപ്പലം യദ്ദോ ദൈത്യം

നിംബയതപ്രമരോഗതാ

അജാസ്യു വാക്സ് പ്രഥപ്രശ്ന

ഹനുമത്ര സുരണാത്ര ഭവേത്.

ബുദ്ധിയും ദക്ഷതിയും യദ്ദേശ്യം ദൈത്യം ദയമില്ലായ്ക്കും എന്ന
മില്ലായ്ക്കും അജാസ്യവും വാക്സാമത്ര്യവും ഹനമാന്തർ സുരണം
നിന്മിന്നം ഭവിഷ്യം.

അരുജജന്യ പരമത്രവേ ശ്രീമതേ ഹനമതേ നമഃ

പരമമുത്തവും അരുജജന്യത്രം ശ്രീമം ഹനമാന്തരി
ഡമണണ്ട് നമസ്യാഹം.

ഹനമാൻ

ശ്രീരാമാന്തർ പരമഭക്തനം നിത്യഖുമചാരിയും
സപാമികാര്യനിർവ്വഹണത്തിൽ എകാഗ്രബുദ്ധിയും ആയ
ശ്രീഹനമാനന—വിശദികളായ സീതാരാമഘാര വീജാക്ഷം
നൗകിച്ചേത്ത ശ്രീഹനമാനന—കാത്തുസില്പിക്ഷം, ആപ
നിവാരണത്തിനം ഭക്തമാർ ഇന്നം ഭജിച്ചവതനും. അ
ഭനകജനങ്ങലിക്കും ഹനമാൻ ഇഷ്ടദേവതയും കലാദേവരാ
മാണം. അതുകൊണ്ട് ഹനമാന്തർ ധ്യാനാഭികർണ്ണടി
ഇവിടെ കൊടുക്കിനും:—

ധ്യാനം

പ്ര്യാതഃ ശ്രീരാമമുതഃ പാവനതന്ത്രവേ
പാംഗളാക്ഷഃ ശിഖാവാൻ

സീതാശാകാപഹരീ ദശമുവവിജയീ

ലക്ഷ്മണപ്രാണഭാതാ

ആനേന്താ ഭേദജാദ്രോ ലവബാജലനിയേർ-

ലൂംലുനെ ദീക്ഷിതോ യഃ

സ ശ്രീവീരോ ഹനുമാൻ മമ മനസി വസന്ത്

കാഞ്ചിസില്പിം തനോത്ര.

യാതൊഴിവൻ ലോകമെല്ലാം കേൾവിക്കേട്ട് നംമുക്കണം വായു
വിശ്വർ പുത്രം സൗഖ്യന്നിറംപോലെയുള്ള ക്ഷേത്രക്കൂദാം ശ്രീകിയവൻം
ശ്രീരാമായ തലമടക്കയോട് ശ്രീകിയവൻം സീതാദിവന്തനെ അകുററിയ
വരും രാവണാനന്ന ഒയിച്ചവനും ലക്ഷ്മണനെന്നും പ്രാണഭാത്രാച്വാം കാഞ്ചി
പല്ലുവരത്തെ കൊണ്ടുവന്നവനും സൗഖ്യം ചാടിക്കെടുക്കവാൻ ഒരുമേട്ട്
വരും അതക്കന്നും, ആ വീരനായ ശ്രീഹനുമാൻ എൻ്റെ മനസ്സിൽ
വസിച്ചുവേണ്ട കാഞ്ചിസില്പിയെ ചെയ്യു ടെ.

ജപം

ശ്രീ മഹമതൈ നഥഃ

സ്നേഹാത്മം

അരിംബനാധി നോമിക്ക.

പ്രണാമം

അപ്രാജ്ഞനേയമതിപ്പാടല്ലാനന്നം

കാഞ്ചിനാദ്രുക്കമനീയവിഗ്രഹം

പാരിജാതത്തയ്ക്കുലവാസിനം

ഭാവയാമി പവമാനനാദനം.

ഓണജനാദിവിജേട പുത്രം ഏററവും തുട്ടന ദുഃഖത്തുടക്കുടി
വവനും കനകമലപാലെ ആത്മനിയമായ ശ്രീരാത്രാച്വാം ശ്രീകി
ശാതമാനക്ഷത്തിനും ശുഭത്തിൽ വസിക്കുന്നവനും വായുപുത്രനമായ റാന
മാനന തോൻ ഭാവനം ചെയ്യുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ

ധ്യാനം

രൂപംഭാജേ കൃഷ്ണ സജലജലദ-

ശ്രൂമദ്ദിതാദി

സാരാജാക്ഷിസ്റ്റുഗ്രപ്പീ മുക്കക്കടക്കാ-
ദ്യാലോറവാൻ
ശരദ്രാകാനാമപ്രതിമവദനി
ആചീമുരളികാം
വഹൻ ദേയേയാ ശ്രോപീഗണപരിപുതി
ക്ഷമച്ചവിതി

കാർമ്മേഡ്യംപോലെ രൂഡലുവണ്ടിനായി, താമാജിതദിപോലെ
മനോഹരനയനനായി മാലകൾ അഞ്ചിഞ്ഞവനായി, കിരീടം കടകം മുത
ജായ അരുളഭാണ്ഡക്കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവനായി ശാശ്വതദിന
പ്പുംലെ മരൊഹരനായി, ഓടക്കഴിക്ക വിളിക്കനവനായി, ദാപനീക
ഉം ചുറാബപ്പെട്ടവനായി ക്ഷമമംകൊണ്ട് കരിയിട്ടുവനായിരിക്കുന്ന ഒരു
വാനെ എല്ലദയത്തിൽ യുണിക്കുന്നു.

<u>ജപം</u>	ആചീമുരളിജ്ഞായപരാത്മകന നമഃ
<u>സ്ന്യാത്രം</u>	അനംബ്രവന്യം സോക്ഷക
<u>പ്രണാമം.</u>	നമോ വിജതാനന്തരപായ പരമാനന്തരപിണ്ണ ജീവിഷ്ടായ ശ്രോപീനാമായ ശ്രോവിാദായ നമോനമഃ

വിജതാനസപത്രവനായി പരമാനന്തരപിണ്ണയിരിക്കുന്ന ആ
- തൃപ്പിഡവാനായിരിക്കൊണ്ട് നമസ്കാരം. ശ്രോപനീക്കുടെ നാമനായി
വൈദാനതവാക്കുണ്ണംകൊണ്ട് പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടനവനായിരിക്കുന്ന അ
വിച്ഛന്തക്കാഡിക്കൊണ്ട് നമസ്കാരം നമസ്കാരം.

സുഖവമന്നുന്ന

<u>ധ്യാനം</u>	സൂര്യം വിശദത്തുരുതം സുരാത്തിശമനം സർജ്ജപദാം ധപംസനം
---------------	--

വിശ്വലേഖപ്പസ്വേദാദരം കർത്തലേ
 ശക്തിം ദയാനം മുഹം
 ധരണസ്ത്രദപാദഗംഭീരുമേതമമലം
 നേരത്രുദപിഷവ് ഭിത്തം
 സുഖ്യവമണ്യചപാന്ധവഹ പ്രണമതാ-
 മിഷ്ടാത്മസില്പിപ്രദം.

ഈക്കാഴ്ച ശാഖിപ്പിക്കാവുന്നായി ലോകത്രാവായി ദേവമാ ഒട്ട
 ഒട്ട ദിവസങ്ങൾ അംഗികാവുന്നായി ഏല്പാ അവപത്രക്കണ്ണയും ആകരംനാവ
 നായി ഗണപതിയുടെ ഇഷ്ടസ്വേദനായി കള്ളിൽ ശക്തിയെ ധരിച്ച
 വന്നായി ഈക്കാഴ്ചക്രമവാൻ കഴിയാതെവന്നായി പത്രണ്ടബൈക്കുംഡാട്ട
 കൂടിയാവന്നായി നിക്കലവന്നായി പത്രണ്ട കള്ളുകാഡാട്ട കൂടിയുംവന്നായി
 നമ്മുടിക്കൊണ്ട് ഇഷ്ടാത്മസില്പിഡ്യ നൽകാനാവുന്നായി വിക്കന്ന സുഖ്യ
 പഠന്നുനേരം (ഞണ്ണം) ഉപാസിക്കുന്നു.

ജപം

ആ സുഖ്യവമണ്യും നമഃ

സ്ത്രാതും.

അരനബപാധം നോക്കുക.

പ്രണാമം.

ആകാത്തികേയ കയാഥാമുതപ്പുണ്ണിപ്പിശ്വാ
 കാമാദിരാഗകല്പശീതിത്തിഷ്ടുചിത്തം
 സിക്കപാത്ര മാമവ കലാനിധികോടികാന്ത!
 വല്ലീസനാമ മമദേഹി കരാവലംബം.

ഈല്ലായം തുണികാച്ചതും! കംമാദിരാഗത്തായ കലണ്ണിയ ദിഷ്ട
 നാഘുനായ എന്ന ദജ്യാക്കന അതുനിറവഞ്ച കില്ലുമെംബാട്ട നന്ത്രിക്ക്
 രക്ഷിക്കേണ്ടും. കോടിച്ചത്രുനേരപ്പുംവെ വിളക്കുന്ന ഔല്ലുച്ചയാ വല്ലീഡേ
 വിഡുക തേനാവെ! അവിടുന്ന് ഏനിക്ക കരാവലംബാർത്ത നൽകേണ്ടുമ

ശാസ്ത്രവു്

ധ്യാനം. അതശ്യാമകോമളവിശാലതനം വിചിത്ര-

- * വാസോ വസാനമത്സോത്പല പത്രഹരണ്ണം
ഉത്തരംഗരത്താമകടം കടിലാഗ്രകേശം
ശാസ്ത്രരമിരുളവരദം ശരണംപ്രപബ്ലൈ.

കാബണ്ടാന ശ്രൂഢവർഗ്ഗമായി മനോഹരമായി വിശാലമായിരിക്കുന്ന ശ്രീരാത്നാട്ടകൂട്ടിയവനം, വിചിത്രമായ വസ്തും ധരിച്ചവനം കരക്കമലങ്ങളിൽ ഇടിംചുവപ്പുള്ളി താമരപ്പുംവോട് അടിയവനം ഉഞ്ചൻ രണ്ടു മഹമായ കിഴിടങ്ങണാട്ടകൂട്ടിയവനം, ചുരുങ്ങു തലതുടക്കിയോട്ടകൂട്ടിയവനം ഇപ്പുംമായ വരുന്ന നായകനവന്മായ ശാസ്ത്രവിജന തൊന്ത്രം ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.

ജപം നമസ്കാരപ്പു ഒക്കെങ്കന്നവിതായ ശങ്കനിഖാഹംനായ

സ്നേഹത്വം. അഭിഭാവനയം നോക്കുക

പ്രണാമം. ശർഘ്ഗാരം സമ്പ്രദാശിഷ്ഠാഭാം
ഒക്കാനാമദയൈപ്രദം
മുഖധാസകതച്ചിത്തതം ഫ
തപാമർഹദം ശരണം പ്രജ്ഞേ.

എല്ലാ മുഴുവനരേഖയും റിക്ഷിക്കെന്നവനം, ഒക്കെന്നും അംബയേരുതുന്ന നായകനവനം, നായർട്ടിൽ ആത്മഹാജിഷ്ഠ മനസ്സുടക്കൂട്ടിയവനം, ആയാളുവിച്ചുണ്ടുന്ന തൊന്ത്രം ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.

ബ്രഹ്മവു്

ധ്യാനം ബ്രഹ്മാണം ദംസമാത്രവം
സമ്പ്രദോക്ഷപൂജം വിഭിം
ഭാരത്യാസഹിതം ധ്യാന്വേഷ
സമ്പ്രകാര്യാത്മ സിദ്ധിയേ.

* ഭാനമണ്ണം എന്ന പാരംന്തരം.

മംസത്തിന്റെ മേൽ ഇരിക്കുന്നവനും സ്വീലാക്കദൈഖിയും സ്കൂളിക്കുന്നവനും സെറ്റ് പ്രാപിയും എത്യു മുഹമ്മദിനെ ശ്രീ സരസപതിയോട് അടിയവനംയിട്ട് സ്വർക്കാന്തുസിലസിക്കായിട്ട് ധ്രാനിക്കുന്നുണ്ട്.

ജപം.

ശ്രീ മുഹമ്മദൻ നമഃ

സൂചന.

1. ധ്യാനം, മന്ത്രം മുതലായവ പലതരത്തിലും ഉണ്ട്. ഓരോനാമാത്രം ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നു. പരമ്യം യായിട്ടോ, മുത്രപദ്ധതം വഴിക്കോ വേറെ ധ്യാനമന്ത്രാദി കിർണ്ണ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർഷം അവരെ സ്വീകരിക്കാം.
2. ജപം. സാധാരണ മന്ത്രങ്ങൾ ചുരുക്കിയതു് 16 പ്രാവശ്യമുണ്ട് ഇപ്പോൾ മന്ത്രം 108 പ്രാവശ്യമുണ്ട് ജപിക്കുന്നതും വിധി.

സാമാന്യമായി എല്ലാവർഷം അന്നസരിക്കാറുന്ന ഓരോ ധ്യാനവും ജീപ്പവും മാത്രം ഇതിൽ കൊടുത്തതിരിക്കുന്ന ഒരു ഏറ്റവും ഉള്ളിട്ട്. ഉപാസകന്റെ ഭക്തിക്ഷിംഗം തുല്യമുണ്ട്. അന്നസരിച്ചു ഫലം ഇതിന്നുണ്ടിക്കൊണ്ടാട്ടകിട്ടും. ഒരു നീം പ്രക്രിയകമം ഒരു ദേവതയെ ഉപാസിച്ചു് മന്ത്ര സിഖി വജ്രനാഡാബഹുഭിൽ അഥ ഉദ്ദാസിച്ചി വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഗൃഹവിന്റെ ഉപദേശവും സാഹാരവും ആവശ്യരാണ്.

3. സ്നേഹത്തിലുണ്ട്. ആനാബർധത്തിൽ ഓരോനാമാത്രമേ കൊടുത്തതിട്ടുള്ളിട്ട്. സെഞ്ചക്കുറ്റംപോലെ വേറെ സ്നേഹത്തിലും ചൊല്ലുന്നതു് നല്പുതാണ്.
4. പ്രശാമത്തിനാശംപോലെ എല്ലാ ദേവാംശം യോജിക്കുന്നതായ ഒരു സമ്പ്രാണഭൂതം ഇവിടെ ചേരണ്ടാണ്—

നമ്മേണ്ട് സർവ്വ ഭ്രത്യേ
നജാനന ഹിത ദാതരന്നു
തപദേവ സശ്വിംത്യവിഭോ
ഹിതം മെ കള്ളത്തുമാസി.

ഈതു ദേവിയെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്തിട്ടുന്നോടും 'ഭ്രത്യേ' എന്നതിനു 'ദേവവശി' എന്നും വിഭോ എന്നതിനു 'ശിവേ' എന്നും മാററിയാൽ മതി.

5. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽപ്പോയി ഭജിക്കുന്നോഴിം ഒരു പറമ്പത്തു ഡ്രാനമല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്.

പശ്വമഹാധിക്രമം.

നിന്തുകയ്ക്കുമ്പോൾ പശ്വമഹാധിക്രമം ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനമുണ്ടാക്കും.

ദേവഭാർ, പിതൃക്കൾ, ഔഷധികൾ, അതിമികൾ, ഭ്രതങ്ങൾ (പ്രക്ഷിപ്താദികൾ) ഇവരെ പൂജിക്കുന്നതാണു് പശ്വധിക്രമം.

ദേവപൂജയെപ്പറ്റിയാണു് ഈവിടെ വിസ്തൃതിപ്പാർത്തു.

പിതൃക്കൾ—നമ്മുടെ ഒപ്പുക്കുമാർ—നമ്മുടി ചെയ്തു തന്നിട്ടിളി ഉപകാരങ്ങളെ കുതശ്ശത്താപ്പും സുരിക്കയും അവക്കി ജലത്രസ്തം ചെയ്യും തന്നെയാണു് പിതൃ ധാരണം.

പിതൃപ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അമാവാസിതോടും ഇല തപ്പണവും ബലവിച്ചും യമാശക്തി ചെയ്യുന്നതു് അനന്തര കാശാണമാണു്.

ഔഷധകളിൽ നിന്നാണു് നമ്മുടി എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും കീടീച്ഛിളിത്തു്. അതുകൊണ്ടു് അവരെ സുരിക്കയും സദു

പ്രമുഖരാം പറിങ്കയും പറിപ്പിങ്കയും തന്നെ സ്ഥാനം യാളിക്കുന്നു.

അതിമിസല്ലാരം ചെയ്തും പക്ഷിപ്പാഗാടികളോട് ഒല്ലപുറ്റം പെരുമാറുകയും അവയ്ക്ക് തീരുക്കൊടുക്കുന്നും തന്നെയാണ് മഹാവൃത്യജ്ഞത്വം ദ്രോഹജ്ഞത്വം.

നാഡി പരാദവത്കർ

ദേവി കേരളത്തിലും ബംഗാളത്തിലും പ്രാചീനകാലം മുതലേ ദേവീഭജനത്തിന് പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. കേരളത്തിൽ ഒരു ദൈത്യ പ്രത്യേക “ദേവ്യപാസനാ പദ്ധതി” ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. ഇവിടെ 108 ഭർഘാലയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നും ആ പരാദവതകൾ ദേഹാളത്തില്ലെന്നും രാരോ വിഭാഗങ്ങളെ പ്രത്യേകം സംശയിച്ചും അനാഗ്രഹിച്ചും പോന്നിരുന്നവെന്നും ദേവീക്ക്രമം എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ഏതു പഴയ തന്മാന്ത്രികളും പാദവൈത ദേവിജാഗം. ഒരു കാലത്തു് ദേവീപ്രസാദം കേരളീയക്ക് സകല വിജയങ്ങളും ദൗഢ്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി.

എന്നാൽ ദേവീമേഖത്രങ്ങൾ സ്ത്രീപ്രാർഥ മീറ്റവാറും നാശിച്ചു. കട്ടംബവപരാദവതകൾ അധികപക്ഷരാം അന്ന മഹായി. കേരളീയർ ദേവീപ്രസാദം കാണത്തവാകയും ചെയ്തു. “അതുകൊണ്ട്” ദേവീഭജനവിഹ്യനായിൽ ഇന്ന് നൂതന ജീവിതാനീതിക്കു യോജിക്കുന്നതുതന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു പുനരജീവനം അനുബന്ധിക്കാം.

ആര്യീക്രിപ്പൻ. ഇതുപോലെ നമ്മുടെ യോഗരക്ഷമക്ഷദംശം അത്തന്തനിർവ്വതിക്കം വളരെ യോജിക്കുന്ന ഒരു ഇഷ്ടദാവ നാണ് ആര്യീക്രിപ്പൻ. എസ്സാതാരം ഇന്ദ്രജിതുടെ എഴുത്തു കുറക്കപ്പെട്ടിട്ടാണെന്നു വരുത്തി ആര്യീക്രിപ്പൻ പ്രോലൈ വേരു ഓവതാരപ്പുത്താനമില്ല. ആര്യീക്രിപ്പൻമഹിമ അക്കം അള്ളാജാവത്തല്ല. കൂട്ടേക്കാപാസന അതിമധുരവു മാണം.

അതുകൊണ്ട് ഈ റണ്ട് ഭജനവും മലയാളികൾ പ്രധാനമായി സ്വപ്നികരിക്കുകയും അതിൽ ദ്രിശ്യനിശ്ചയാട്ടം കൂടി ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അവങ്കെ ഏറ്റവും പാരതീക്കൃമായ സകല ക്ഷേമത്തിനാം അതു മതിയാക്കുന്നതാണ്.

ക്ഷേമം

ക്ഷേമം കഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങിവോടു ശീതയിലെ റണ്ട് ദ്രോക്കങ്ങൾ വിശ്വാക്തവാർ ചൊല്ലാണോട്.

ക്ഷേമം തുടങ്ങിവോർ. “ബുദ്ധാപ്പം ബുദ്ധമഹവി-
ർഖുമാഹഗണ ബുദ്ധം ഉത്തം
ബുദ്ധമഹവ തന്ന ഗന്ധവും
ബുദ്ധകമ്മസമാധിനാ”

യഥാത്തരമിൽ അപ്പും സ്വഭാവമുണ്ട്. റഡിപ്പ്—ഒഹുമിക്കനു വസ്തു—സ്വഭാവമുണ്ട്. ശ്രൂദാപമായ അശ്വിനിൽ റബനം ചെയ്യുന്ന വനം സ്വഭാവമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം കമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടുനുണ്ടു ചെയ്യുന്നതുവാൻ ആമിക്കനുവാൻ, ശ്രൂദാപത്രതനുനു ആപിക്കനു.

അവസാനം. “യൽക്കരോഷിയദശംനാസി
യജ്ഞം ഫോഷി ദഭാസി യൽ

യത്തപസ്യസി കൈഗന്തയ
താൽക്കാര്യപ മദ്ദപ്പണം”

ഒര അതിവുതു! അതുകൊണ്ട്, നി സ്വാഭാവികമായി എന്തു
കംി, ചെളുന്നതായാലും, ക്ഷേമക്കന്നതായാലും ഓരാമിക്കന്നതായാലും
അനാഹച്ചുന്നതായാലും, അവളുംചെളുന്നതായാലും അതെല്ലാം ഏനിക്ക്
അപ്പംനാമായി ചെയ്യുക.

ഇവിടെയും ഇംഗ്രേസംതനന്നായാണ് സങ്കല്പം.
തന്റെ ഭക്ഷണംതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ശക്തി ഇംഗ്രേസ്
നാമായ സർപ്പവൃത്തി ചെയ്യുവാനാളിൽതാണെന്നു സാം.

ശാന്തമായും സന്ദോഷത്തോട്ടുകൂടിയും ഇതൻ ഭക്ഷ
ണം കഴിക്കുന്നും. ഫോപം, മനസ്സിടിച്ചുത്ത് എന്നീ വികാ
രങ്ങൾ ഉള്ളടപ്പും കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണം ദഹനശക്തിയെ
സാരമായി? ബാധിക്കുന്നവും പാശ്വാത്യ ശാരീരാന്ത്രി
ജത്തോൽ പരീക്ഷിച്ചുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷണം കഴിക്കു
വോഡം തുപ്പന്ന സന്തുഥിയം നിഃവിഖ്യാനം. എന്തെ
ജീലും കരുതുന്നതാൽ അതു കൈകൊണ്ടിരുത്ത് താഴെ
വെച്ചുക്കയെ ചെയ്യാറു.

സാത്പര്യം, രാജസം, താമസം എന്ന ദ്രാവിഡം
ഭക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റി അംഗവൈദ്യത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സായംസന്ധ്യാവാദനം

സൂത്രം മനവേളയിൽ ശാന്തമായി ഒരു ദിനീയ ശ്രദ്ധ
നാം സൂത്രങ്ങേവനെ സൂരിക്കയും “ഓം സൂത്രനാരാധാനായ
നമഃ” എന്നോ വേരെ സൂത്രമന്ത്രങ്ങളോ ജപിക്കയും
വേണും.

ഇത്തപോലെ മറ്റൊരു ദേവിജാതി സൂരിക്കവുന്നം നാമ
ജപത്തിനാം സന്ധ്യാസമയം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.

ശിവഭജനത്തിനു് വിശ്വഷിച്ചും സാഹംസാധ്യ ഉഠാതമ
മാണു്. ആ സമയത്തു് ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ട ഗ്രൂപ്പകൾ
ങ്ങൾ തുടങ്ങുകയോ അരഞ്ഞതു്.

സമൂഹഭജനം

ഒരു കുടംബവർത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും നന്നിച്ചു
ചേരുന്നു മുഖപരഭജനം ചെയ്യുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം എല്ലാ
കുടംബവർത്തിച്ചും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതു് അവർത്തണ്ണിലുള്ള
ബൈക്കുത്തിനാം, കുടംബവർത്തിലെ അച്ചടിക്കാത്തിനാം ഒരു
സഹായമായിരിക്കും.

സാധംകാലമായിരിക്കും അതിനാ എററവും സെൻക
ആളുള്ള സമയം, ഭക്ഷണത്തിനുമുന്തു് എല്ലാവരും ക്രടി
ചെയ്യുന്നു് ഒരു 10 മിനിട്ടുക്കിലും മുഖപരഭജനം ചെയ്യുന്ന
ഒരു സ്ഥിരമായ ഏപ്പിപ്പാടു് ഓരോ കുടംബവർത്തിലും ഉണ്ടായി
കാണുമ്പോൾ തൊണ്ടം ആറുമഹിക്കും.

“ഹരേ രാമ ഹരേ രാമ, രാമരാമ ഹരേ ഹരേ;

ഹരേ തൃംഗി ഹരേ തൃംഗി, തൃംഗിതൃംഗി ഹരേ ഹരേ”

എന്ന നാമം വളരെ വിശിഷ്ടമാണെന്നും അതു എല്ലാവരും
ക്രടിച്ചേരുന്നു് ഉറക്കെ ചൊല്ലുന്നതിനു പറവിയതാണെന്നും
അഭിജ്ഞാനാർ പറയുന്നു. 16 പ്രാവശ്യകേക്കിലും മുഖ
നാമം എല്ലാവരും ക്രടിച്ചേരുന്നു് ചൊല്ലുകയെന്ന ഒരു ചിട്ട
വെച്ചുന്നതു് വളരെ അഭികാമ്യമായിരിക്കും.

പഠനം

ബിവസംഭവാഡം ക്രമമായി അധ്യാത്മത്തുപാദിത്ത
ബന്ധിയ എത്തെങ്കിലും ഒരു നല്ലതുമുണ്ട് 15 മിനിട്ടുക്കിലും
ഡായിക്കുണ്ടു് ഒരു ശീലം എല്ലാവശ്ശും ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ടു്

താംഗർ. റൂപ്പോഴിം ലെറക്കികവിഹ്യത്തിൽതന്നെ വ്യാപ്തതല്ലായ ട്രാഡിഷൻസ് അല്ലെങ്കിൽ തപാജോഹിപ്പരി ചിനിക്കുവാൻ ദിവസത്തിലൊരിക്കലേക്കിലും രവസരം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടിലും ഒരത്തും വരുമാണ്. വായിക്കുന്നതു കരുപ്പായാലും മതി; അതിനെപ്പറ്റരി ശാശ്വതായി ചിന്തിക്കുന്നതാണ് പ്രധാനം.

മനസ്സില്ലെന്നു ആത്മപ്രകാശം തന്നെന്നു ബുദ്ധിയിൽ പതിച്ചു് അതിൽ പ്രതിഭയും പരിപ്രേക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ ഇതു ഒരു തന്മാന്തരമാണ്.

രാത്രി

രാത്രി ഭക്ഷണം 10 നാളിക രാവുചെല്ലുന്നതിനമുന്നു് കഴിക്കേണ്ടതാണ്. ഭക്ഷണത്തിനും ഉറങ്ങത്തിനും മബ്ലുഡുനാമണിക്രൂർ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ദഹനക്ഷയവും അതുസംബന്ധമായ ദുസ്പദ്ധനം മുതലായ ശല്യങ്ങളും മുടാതെക്കഴിക്കാം.

രാത്രി മറ്റു പ്രവൃത്തികൾക്കുശേഷം ധർമ്മവിഷയ മായ കമ്പക്കോ പുരാണങ്ങളോ വായിച്ചു് ആ ചിന്തക ഹോട്ടക്കുടി ഉറങ്ങണം.

ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്നതിനും, താൻ പകൽ ചെയ്യുന്നതും തുത്യങ്ങളും അവയുടെ നൃഥാനൃത്യങ്ങളും ഗറിയും മനസ്സുകൊണ്ടു് ഒരു നല്ല പരിശോധന നടത്തണം. അവരവരുടെ കറവങ്ങളും കറവുകളും അവരവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ മുമ്പിൽ തുറന്ന പറവാൻ ചെണ്ടും മടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെ തുറന്ന പറഞ്ഞതിനു് ചുംപും പുതതിക്കുപ്പരി ശാശ്വതായി വ്യസനിക്കുയും ഇനിചെയ്യി

ബല്ലീ പ്രഖ്യാതയി ഉറയ്ക്കുകയും വേണം. സർപ്പവൃത്തി കരി അധികമായികിം ചെയ്യുമെന്ന പ്രതിജ്ഞയെചെയ്യുകയും വേണം. സ്വപ്നാവസംസ്കാരങ്ങളിൽ മുഴ എന്നതു പരിശ്രായനാൾം വളരെ പ്രധാനമാണ്.

നാമം ജപിച്ചേം സ്നോത്രം ചൊല്ലിയോ കിടന്നാണെന്നും. “ഈ നാമാ നാരാധാരായ” എന്നു വീണാക്കം വീണാക്കം ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ നിത്യയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു് ഗുദ പ്രദമാണ്.

കിഴക്കേണ തെങ്ങോ തലവെച്ചുറങ്ങുന്നുണ്ടാണോ” ഹിന്ദുക്കഥാചാത്തും വിധിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്.

പത്രവസാനം

മുന്നാതെ സാഹചര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നോടു സ്ഥിരമായ ഒരു നിഘ്ന കരെ പ്രധാനമാണെന്നും തുണ്ടരംകൂടി ബോധമുണ്ട്. എന്നാൽ അചഞ്ചലമായ ഉത്സാഹവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടുമെങ്കിൽ എത്ര ജോലിത്തിരക്കുന്നതു ആണും ഒരു ഒരു നിത്യക്രമംനിഷ്ടി സാഖ്യമാണെന്നു് പല മഹാ മാത്രങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും നട്ടുകൂടി പഠിക്കാവുന്ന താണാം. അങ്ങിനെ ഒരു ജീവിതം എത്ര പ്രധാനമാണെന്നും ശക്തിപ്രാഥമാണെന്നും അതാവശ്രിച്ചവും അഭിയാസം.

കാലാന്തര മുഴപ്പൊധ്യാനം, രാത്രി കിടക്കുന്നതിനാ ദുന്നുള്ള അതുമഹാഗിരാധാര, സർവ്വരൂപമപരം, ഏതു പ്രവൃത്തിയും മുഴപ്പൊപ്പുണ്ടായി ചെയ്യുന്ന ശീലം, പരോപകാരത്തിലെപ്പറ്റെ—മുത്തല്ലോം മുതിൽ എററവും സാരമായ സംഗതികളുണ്ടാണു്. മുവഞ്ചേ എങ്കിലും എല്ലാ

രാത്രം സത്രുഭാം പരിപാലിക്കുന്നതായാൽ അതു വ്യക്തി ആളുടെയും സ്വഭാവങ്ങൾക്കും ഫലേയസ്സിനു നിബന്ധമായി തത്തീരുന്നതാണ്. ലോകോപകാരത്തെപ്പറ്റി വ്യാസഭാവാൻ പരിശ്രീകരിച്ചിട്ടും ഉപദേശത്തും ഇവിടെ അനുസ്ഥരിച്ചിട്ടുകൊള്ളിരാം—

“അഷ്ട്വാദഗ്രഹപരാണേഷ്യ
വ്യാസസ്യ വചനദ്വയം
പരോപകാരഃ ഷ്ടണ്യായ
പാപായ പരപീഡനം.”

യമാത്മമായ തപസ്സ് ഇന്നതെന്ന ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ ഉപദേശിച്ചിട്ടിട്ടിരുതും ഇവിടെ സൂരണീയമാക്കുന്നതു—

ദേവദപിജഗ്രഹപ്രാജന-
ഷ്ടജനം ഗ്രഹചനാശജവം
ബ്രഹ്മചര്യമഹിംസാ ച
ശാരീരം തപ ഉച്ചുത.

ദേവാഖി, ശ്രൂഹണം, ഗ്രഹകരം, അനാനികരം ഏനിവ അംബി ചെങ്കുന്ന ഷ്ടജ, പരിന്നുഭത, ആഞ്ചുവാം, ശ്രൂഹചത്രം, ശാമിംസ ഇവയെല്ലാം ശാരീരമായ തപസ്സംബന്ധം വരയപ്പെടുന്നു.

അനന്ദപ്രഗക്കരം ധാക്കം
സത്യം പ്രിയഹിതം ച യൽ
സപാധ്യാധ്യാദ്യസനം ചെചവ
വാഞ്ചമയം തപ ഉച്ചുത.

അനുനം ഭാവദുണ്ണാക്കാത്തതും സത്രുവം പ്രിയപ്പം മിത്രവുമായ വാക്ക്, വൈദാശസ്ത്രാഭ്യർഥിക്ക അന്തിഃഃസം ഏനിവ വാച്ചികമായ തപ സ്ത്രുന്മ വരയപ്പെടുന്നു.

മനിപ്രസാദഃ സൈംഗ്രൂതപ്തം
മെമനമാതമവിനിഗ്രഹഃ
ഭാവസംഗ്രൂഹിരിത്യേതാൾ
തപോ മാനസ ഉച്ച്യത.

രഹിപ്രസന്നത, സൈംഗ്രൂത, മെമനം (മഹാസംശയമാം) അതു
സംശയമാം, ഭാവഗ്രാഖലാഭി ഏന്നിവ മാനസമായ തപസ്സാം പറായ
ചുട്ടുണ്ട്.

ത്രിഭ്രാ പരയാ തപ്പിം
തപസ്സം ത്രിവിധം നബരാഡി
അർഹല്ലാകാംക്ഷിഭിരൂബൈക്കരാഡി
സാതത്പികം പരിചക്ഷിതേ.

സമഭാവയുക്തനായ പുരാഖ്യൻ മഹാരാജാധിയ സ്രൂഷിച്ച് തുള്ളു
മായ ശ്രദ്ധയുടുക്കി ഈ മുന്ന പ്രകാശനം വും തപസ്സാംചഞ്ചേഖാം
ബുദ്ധിമുഖാം ശാഖിനന സാതപിക്കരായ തപസ്സാം പറഞ്ഞാം.

അറംപ്രാന്യം i

ഗ്രന്ഥം

എത്രവിദ്യയും ആ വിദ്യ അഭിയുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥവിൽ
നിന്നു ഗ്രഹിച്ചേന്നതാണ്. ഉത്തമം. ഉപാസനാവിഹിയ
തതിൽ “ഈതു” എതിപ്രധാനവുമാണ്. എന്നെന്നാൽ ഗ്രന്ഥ
വിന്ദീരണ്ണം ശിഷ്യന്ദീരണ്ണം, സംസ്കാരത്തെയും ഗ്രന്ഥയേ
യും വിശ്രദാസത്തെയും കാഞ്ച്മായി സ്വർഖിക്ഷണം ഒരു വിഹി
യമാണ് “അതു”. എഴുതി അറിയിക്കുവാനും വാഴക്കാണു
മാത്രം വെളിച്ചുപെട്ടതുവാനും സാധിക്കാത്ത പലതും ആ
ധ്യാതമവിഷയത്തിൽ ഗ്രന്ഥരിഷ്യസന്ധിത്തിൽനിന്നു സർ
ധിക്ഷിവാനാണും; അവക്ഷേം “അനേകാന്യം ക്രാരിപ്പിക്ഷിവാനും

ക്കയും ചെയ്യുന്നതു കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹി യോദ്ധൈഷ്ഠത്തിനും തുല്യാം പ്രധ്യാജനകരമായ നിര പ ലഭത്തിയായിരിക്കും.

അരലേപ്പുവീതത്തിന്റെ ജനങ്ങൾക്കും ഗ്രാമ്പരിന്നും കേരള മാസകലം കേരളിച്ചുരും അതുല്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതും, കേരളത്തി ലെ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പാഠപലത്തിയിൽ തുല്യവെന്ന് കൂതിക്കും നിർബന്ധമാണെന്നെത്തുമത്ര.

അറന്റപ്പെട്ടം ii

സ്നേഹ ശ്രദ്ധ

മഹാരാജാശ്രദ്ധപദ്ധതിം

1. ദിഡാക്കരാത്തമോദകം സദാ വിച്ഛുക്കതിസാധകര കലാധാരാവത്തംസകം വിലാസലോകരക്ഷകം അനന്തരായകെക്കകനായകം വിനാശിതേഭ്രതേത്യകം തതാത്രാത്രനാശകം നമാമി തം വിനായകം.

സംഭവാജീതാം കൈയിൽ ഏകദം എന്ന പേരുള്ള അപ്പും മുട്ടിന്തിരിച്ചിവണം എഴുപ്പും മോക്ഷത്തെ കിട്ടുമാരാക്കുന്നവരും, ചട്ടും ശിരസ്സും എല്ലാവും അലക്കാരാമായുള്ളവരും, ലീലയായി ലോകബന്ധ രക്ഷിക്കുന്നവരും, അനുഭവമുള്ളാഞ്ഞവക്ക് മുഖ്യനാമനം ദജ്വലും ഒന്നും കൊന്നും പലവിധി ഏപ്പള്ളുകൾ വേഗം ഇല്ലാതാക്കുന്നവരും, അയ വിശ്വലൂപരാനെ (ഞാൻ) നമ്മും വിശ്വാസിക്കാം.

2. നമത്തരാത്തിഭീകരം നവവാദിതാങ്ക്ലാസ്പ്രാം നമത്സുരാരിനിശ്ചിംഭരം നതാധികാപച്ചലഭരം സ്വരേശപ്രാം നിധീശപ്രാം ഗജേശപ്രാം ഗണേശപ്രാം മഹാശ്രീനഥമാത്രയെ പരാഞ്ചപ്രാം നിരന്തരം.

2. യസൃംഗാദയാസ്തുസമദ്യ

സുരമുക്കടന്നിരല്ലപ്പുചരണകമലോപി
ക്രിത്യത്വജ്ഞലിം ത്രിനേത്രങ്ങൾ
സ ജയതി മാമ്മനാം നീഡിം സുംശ്രൂഷ

ദേവദാതരട കിരിട്ടെങ്കളിൽ. പ്രകാശിപ്പിച്ചപ്പെട്ടതും താമരപ്പു
ശ്വരാലയത്തിൽതും ആയ കാലക്രമഭേദങ്ങളിൽ ശ്രീപാമേരപാഠപ്രോഥം,
ധ്യാത്മാതാം ഉദ്ദീഷ്ടിവാഴ്മം അസ്ത്രാജിങ്ങമാഴ്മം എന്നാഴ്കാഞ്ചിതന ചെങ്കു
നാ (എതാഴ്മിവദിക്ഷാം) ആ തേജാനിധിയായ സുംശ്രൂഷപാഠ ഇയിങ്കന.

3. ഉദയാചലതിലകായ

പ്രണാതോസ്മീ വിവസ്പത്രേ ഗ്രഹശായ
അംബവച്ഛൂഡാമനായേ
ദിഗ്മംവനിതാകണ്ഠപ്പൂരായ

ഉദയപച്ചത്താംനി തിലകമായിട്ടുള്ളവനം ഗ്രാണ്ട്രഥട നാ
മനം ആകാശത്തിനേറെ ചുഡാമനിയും ദിക്ഷാകാന സ്ത്രീയുടെ കണ്ഠാലാ
ന്നാവുമായ സുംശ്രൂഷപേരനായിക്കൊണ്ട് നാം നാമസ്ത്രിക്കനാ.

4. ജയതിജനാസ്തുകരഃ

കരനികരനിരസ്ത്രതിമിരസംഖ്യാതഃ
ലോകാലോകാലോകഃ
കമലാതണമണ്യലഃ സുംശ്രൂഷ

ഇന്നങ്ങൾക്ക് ആന്നപരത്തെ നാഡകനാഡവനം റഡ്മിസ്സൈറ്റാം
നികാം ചെങ്കുപ്പെട്ട ഇത്തടിനുകൂട്ടത്രേണാച്ചന്തിരിയവനം. ദലാകംഡലാക്കന്തി
നാ റോചിച്ചരായിട്ടുള്ളവനം താമരപ്പുചോലെ അതാനവെള്ളുമായ പാഠി
വേഷ്ടത്താച്ചന്തിരിയവനം. ആയ സുംശ്രൂഷപാഠ ഇയിങ്കനാ.

5. പ്രതിശ്വോധ്യതകമലവനഃ

സ്രീതാലിടനശ്രമചക്രവക്രമിട്ടനാനാം

ஏழூர்கள் வகுவிடுவதை, அவிடுவதை
கீட்டுவதை மூலக்ரமமூல விகாசிக்கான. (உள்ளார்). அவிடுவதைப் பற்றி
கீட்டுவதை மூலக்ரமமூல விகாசிக்கான. (உள்ளார்). அவிடுவதை
கீட்டுவதை மூலக்ரமமூல விகாசிக்கான. (உள்ளார்).

9. ஜயதி ரவிதாயஸமயே

வொலாதபசி கநகஸ்னிலோ யஸு
கஸுமாங்ஜலி ரிவஜலயை
தரந்தி ரமஸஸ்தயீ ஸஸ்.

ஷாலீகான சூப்புவைக்கரி ஸதுரதில் ஸங்கரிக்கானாலுவோ
வெ (நிறுநானுசீபாலு) யாதொய வேநாஞ்சி ஏழுதெந்திரகரி ஸ
வை ரிகான, ஸபாந்தோநாநாலுத்திவை, ஹாயவையிசோந்துகி
காவை ஏற்ற சுத சூஞ்ஞவேந்த உவைக்கானதிகாக ஸசுஞ்ஞாந்தன
வாந்திக்கான.

10. நியிரேஷபதித்ரோனா

ரோஹிணோ பரமெறவீய
ஸ்ரீஸ்ரீகுலகாஞ்சனா
ஸாமேயீ ஸஂஸ்துதா ரவே

ஷாஞ்ஞவேந்த ஒா ராகம் ஏதீகாரதையோட ஸ்ரீகாந்தாந்த
(ஹந்), யாகமிழுநானவக்க் நியிரேஷபதித்ரோனா. ரோஹநந்தவக்க் ஸிலேஷப
யமங்கான. ஸகுலகாஞ்ஞாந்தாந்தோட ஸிலெயுமங்கான.

ஓவீஸூது — அங்குவிகா

1. நமஸ்தீ ஸத்துதானா

ஜாநாமீவீஜஸங்வோ
ஶுதியாநாநுபதீமாக்ஷீ
விழுவக்ஷஸமலஸமிதா

അല്ലെങ്കാബേബി, അവിട്ടതേക്ക നമ്മുടാം. സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ മാതാപും താമരപ്പുവിൽനിന്നും സംഭവിച്ചവഴിം വിന്ന് താമരപ്പോലെ ദംഗിയുള്ള നേത്രങ്ങളാട്ടക്കിയവഴിം മഹാവിശ്വസ്വിബൻറു മാർഗ്ഗിക്കിയ ഇവിടെനാവഴിമായ ശ്രീഭഗവതിയെ നാഞ്ചിനമ്മുടിക്കുന്നു.

2. തപം സിലബിസ്റ്റപം സ്വയാ സ്വാഹാ
തപംമാതർപ്പോകപാവനീ
സന്യാ രാത്രിഃ പ്രഭാ ഭ്രതി
മന്മധാ ഗ്രഹം സ്വരസ്പതി

സിലബിസ്റ്റം സ്വയാഡം സ്വാഹാഡം ഘോക്കത്തെ പാവിത്രമാക്കാൻ കീലുടിക്ക മാതാപും സന്യാഡം രാത്രിഡം പ്രഭാഡം രഘുപത്രാഡം മെയാഡം ശ്രൂദാഡം സരപസ്പതിഡം അവിട്ടനാക്കുന്നു. (സ്വയാ, സ്വാഹാ ഇവ മന്ത്രവിശേഷങ്ങൾ).

3. യജ്ഞത്വവിഭ്യാ മഹാവിഭ്യാ
ഗ്രഹവിഭ്യാ ച ശ്രാംകന
ആഗ്രഹവിഭ്യാ ച ദേവി തപം
വിശുഷ്ഠതിപ്പലദായിനീ

യജ്ഞത്വവിഭ്യാം മഹാവിഭ്യാം ഗ്രഹവിഭ്യാം ആഗ്രഹവിഭ്യാം, അല്ലെങ്കാബേബി, അവിട്ടനാക്കുന്നു. മൊക്ഷാമലാരണ ഭാനം ചെങ്ങുനാവഴിം അവിട്ടനാക്കുന്നു.

4. അന്തപ്രീക്ഷിക്കീ ഗ്രയീ വാത്താ
ദണ്ഡനീതിസ്റ്റപ്പമേവ ച
സൈന്ധവാസൈശമൈശ്ജഗ്രുപ്പൈ
സ്റ്റപ്പരൈതലേവിഷ്ടരിതം

അന്തപ്രീക്ഷിക്കീ, (നൃംഗംഖാശ്രൂം) മുന്നാവേദങ്ങൾ, ദണ്ഡനീതി ഇവയും ദബാനിതബന്ധങ്ങളാക്കുന്നു. അല്ലെങ്കാബേബി, അവതിയുടെ നല്ലതും ചീതംജും യോഗ്യവാദിക്കുന്നും ഇതും നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

5. കാ തപന്മാതപാദത്വതേ ഭേദവി
സർവ്വയജ്ഞത്വമയം ചട്ടും
അഭ്യന്തരാന്തേ ഭേദവഭവസ്യ
ഡോഗിചിവിന്ത്യം ഗഭാട്ടതം

അല്ലെങ്കിൽ ഭേദവി, ഭവതിയെങ്കിക്കെ മറ്റ് വേരു അതും ഒരു ദാഖലാക്കണം യാഗമയമായ ശ്രീരംതിൽ—ഈയാഗികളാൽ പ്രാണിക്ക്ഷപ്പെട്ട നാശം സ്ഥാപ്തനായ ഗദാധാരിക്കിൽ അധിവസിക്കുന്നതു്.

6. തപയാ ഭേദവി പരിത്യക്തം
സകലം ത്രവനത്രയം
വിനഷ്ടപ്രായമഭവ-
തപദേയദാനീം സമേധിതം

അല്ലെങ്കിൽ ഭേദവി, ഭവതിയാൽ ഒല്ലിപ്പിക്കുന്നപ്പെട്ടതാാ ഇം തിരികെ വനം മൃദുവനം ഭവതിയാൽ ഉപക്ഷിക്കുന്നപ്പെട്ടതായിട്ട് ഇപ്പോൾ നിങ്കും നാശമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഭേദവിച്ചപ്പെട്ടില്ലാൽ ഉട നന്ദിക്ക എന്നതുംം.)

7. ഭാരാ പ്രതാസ്തമാഗാരം
സുഹ്രിഥാന്യധനദികം
ഭവതേപ്പത്വമഹാഭാഗ
നിത്യം തപദപ്പീക്ഷണാനുണ്ടാം

അല്ലെങ്കിൽ മഹാഭാഗവതി, ഏല്ലാം ഫ്രാദ്യാദ്ധ്യാത്മക ഭവതിജ്ഞാന കൂടാ ക്ഷം നിനിത്വമാണു് മനസ്സും കാം, പുത്രനാൾ, ഭവനം, ദ്രോഹത്വം, ധാരും, ധനം മുതലായവയെല്ലാം ഭവിക്കുന്നതു്.

8. ശരീരാശ്രാഗ്രമെമ്പത്രം-
മരിപക്ഷക്ഷയഃ സുവം
ഭേദവിതപ്രദൃഷ്ടിദ്വിഷ്ടാനാം
പുത്രപാഠാം ന ഭർപ്പും

ശ്രദ്ധയും ഭവി, ഭവതിയുടെ കല്പങ്ങൾക്കാക്കിയ എന്നാൽ
ഒരു ശരീരാഖാലും, ചോദ്യപ്രഞ്ചം അനുനംഗം, സൗഖ്യം ഇവക്ക് സൂചി
മാക്കാം.

9. തപമംബവാ സമ്പ്രദാതാനാം
ദേവദേവോ മഹിഷ പിനാ
തപദൈയതദപിശ്വാനാ പാംബവി!
ജഗദ്ദ്യോഹണം ചരാചരാം

ഭവതി സമ്പ്രദാതദളിഷ്ടാം മാതാവാക്കന്ന. മേഖദാരന്നും
ഹനാവിശ്വാ ശാന്തിക്കരാക്കന്ന. ശ്രദ്ധയും ഇനനി, ഭവതിയാലും വിശ്വാവി
ന്നാലും ചരാചരമായ ഇത് ലോകം ദ്രുംപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കന്ന.

10. മാനഃ കൊണ്ഠ തമാ കൊണ്ടിം
മാ ഗ്രഹം മാ പരിഹ്രാം
മാ ശരീരം കളിത്രം ച
ത്യേരിയാം സർപ്പാവനി!

സമ്പ്രാന്താജും ചാവനമംക്കന് ശ്രദ്ധയോ ഭവി, ഭവതി ഈ
വശ്രൂതി മാനാന്തരയും യന്നാശ്വുമണ്ഡണയും ഉദാത്തയും ഗ്രഹത്തെയും ശ്രൂതി
യുദ്ധിച്ചുവരായും ശാന്തിനേതായും കാഞ്ഞയേയും ഉപേക്ഷിക്കത്താൽ.

11. മാ ചുത്രാൻ മാസുവ്രദ്ധപ്രദാൻ
മാ പദ്മാൻ-മാ വിശ്വാസം
ത്യജേമാ ദേവദേവസ്യ
വിശ്വാര്യക്ഷമഗമലാർത്രയേ

ഭവാശഭാശം അറുട്ടിത്തിൽ സ്ഥിതിക്കച്ചുന്ന ശ്രദ്ധയോ ഭവി!
ഭവതി പുതുങ്ങലേയും സൗഖ്യം ശ്രദ്ധയും പത്രക്കാഴ്ചയും അനുഭാവത്തായും,
ഉപേക്ഷിക്കാതലു്.

12. സദത്പന സത്യശ്രൂതാഭ്യാം
താമാ ശീലാദിഭിർഗ്രാജനാഃ

തൃജ്യം തേ തേ നരാഃ സദ്യഃ
സംത്യക്തരാ ഷ്ടേ ത്രയാമലേ

അല്പഃയാ ദേവി ഭവതിയാൽ ഏവർ ഉദ്ധവക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവാ അ
ചാഞ്ചുരാ ഉടൻ സത്പവം സത്രവം ത്ര ചിത്രവം ശീലാഭികളായ മുഹാ
ഡാക്ഷഃ വിട്ടുപിഠിജ്ഞാം.

13. ത്രയാവലാകിതാഃ സദ്യഃ
ശീലാദൈരവിലെവർഗ്ഗം ശ്രേണി
കലെവലപ്പെന്ന്യു തൃജ്യം എത
പ്രഞ്ചാ നിർഗ്ഗംബാ അച്ചി

മഹാജനാഭരം ഭവംപാട്ട് പുന്നമാംബാ ഉഷ്ടതിയാൽ നോം
പ്രേക്ഷവാംബാ ഉടനു ശീലാഭികളായ അഭിലഹിജാങ്ഗാളിഃ, സത്കർണ്ണ
ശാരാംഭം പ്രഞ്ചപഞ്ചത്രം മുടിച്ചപ്രകാശം.

14. സ ദ്രോജ്യഃ സ മ്രണാ യന്മഃ
സ കലീനഃ സ ബുദ്ധിമാൻ
സ ത്രരം സ ച വിക്രാണാ
യസ്ത്രപ്യാ ദേവി വിക്ഷിതഃ

അംഗ്രേഖാഭവി, ഭവതിയാൽ ഏവൻ അനാജപ്പെട്ടുവാ അവൻ
ദ്രോജ്യം മ്രണിയും യന്മഃ കലീനം, ബുദ്ധിമാൻ, മ്രാനം പശാ
തിജ്ഞം, ശത്രു ഭവിക്ഷാം.

15. സദ്യഃ വൈത്രണ്യമാധാരതിഃ
ശീലാദ്യഃ പശകലാ മ്രണാഃ
പരാഞ്ചമ്പാ ജഗല്ലാത്രി
യസ്യ ത്രം വിശ്വവ്യഘ്രഭേ

അല്പഃയാ വിശ്വപ്രിയി, ലോകജനനിയായ ക്രമതി യാഥാം
വാന നോക്കാതിരിക്കണമെം അഭിഭാന ശീലാഭികളായ സകലനു നാ
ഞ്ചാം ഉടൻ മ്രണമില്ലാത്തവന്റെ നിലപായ കൈമെഞ്ചാള്ളിനം.

16. ന തേ വണ്ണയിത്തും ശക്താ
 ഗ്രണാജജിഹ്വപാപി വേയസഃ
 പ്രസീദ ദേവി പദമാക്ഷി
 മാസ്യാംസ്യാക്ഷിഃ ക്ഷാചന

ബഹുവിശൻറ നാഥം ഗ്രണാം നിമിത്തം ഭവതിക്രയ വസ്ത്രന്തിരം
 നാതിനം ശക്തയാക്കന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ പത്രനയന്നായ ശഭി, ഭവതി
 പ്രസാദിക്കണമെ. ഭവതി ഒരിക്കലും തങ്ങങ്ങളു് (ശട്ടിയംഗം) ഉംഗോ
 ക്ഷിക്കയ്ക്കുന്നു.

നാരാധനീസ്തി.

(“മാതൃം മധുശരീരഭ്ലി” എന്ന ധ്യാനഃഞ്ചാട്ടത്തി
 രഖാദ്ദേശഭൂതം).

1. സർപ്പസ്യ ബുദ്ധിത്രപേണ ഇനസ്യ ഹദിസ്സംസ്ഥിതെ
 സപ്രദ്ധാപവ്യ്രദ്ദേ! ദേവി! നാരാധനി! നമോസ്തുതേ.

സർപ്പഭ്ലിക്കുടിയും ഹദയത്തിൽ ബുദ്ധിത്രപത്തിൽ സ്ഥിതി
 ചജ്ജനബഹുഭായി സപ്രദ്ധാപവ്യ്രദ്ദേ ഭാനാ ചജ്ജനബഹുഭായിരിക്കന
 അല്ലെങ്കിൽ ശഭി, ശഭ നാരാധനി, നിന്തിവടക്കിൽ നമസ്യം.

2. കലാകാശ്ചാദിത്രപേണ പരിണാമപ്രദായിനി!
 വിപ്രഗേശ്യദപ്രത്യേകതും ശക്തേ! നാരാധനി!

നമോസ്തുതേ.

കലാകാശ്ചാദി കാലത്രപദ്മാഖർണ്ണ പരിണാമത്തെ (ബാസ്തു
 വത്തിൽ ഇല്ലാത്തതായ മാറ്റങ്ങൾ) തോന്തിക്കിന്നവക്കായി വിദ്യ-
 ത്വിശൻറ നാശത്തിൽ ശക്തിയൊട്ടത്തിന്നവക്കായിരിക്കന, അല്ലെങ്കിൽ
 നാരാധനി, നിന്തിവടക്കിൽ നമസ്യം.

3. സർപ്പമംഗളമാംഗലേ! ശിവേ! സർപ്പത്മസാധ്യികേ!
 ശരണേ! ഗ്രൂംപൈകേ! ശാശ്രി! നാരാധനി!

നമോസ്തുതേ.

സകലമാശ്വരങ്ങളുടെയും മഹാഭാവത്രപിണ്ഡായി, കല്യാണങ്ങൾ ചിനിയായി, സ്വർഘതജ്ഞാനമാദിയും സാധിപ്പിക്കുവാളായി, രാണം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ ദോഗ്രയായി, മുനാ ക്ഷേത്രക്കഴിഞ്ഞുടിയവക്കായി, സപ്താംബവല്ലംഖായി ഇവിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിലും നാശായണി, നിന്തിയവടിക്ക നമ്മുടാരം. തിവ = 'രാജത അസ്യം സത്തും ഒരത്' ഇതി തിവാ എന്ന ത്രി വിത്രാഭ്രതാരം ഷ്ട്രീരാജാവാളിൽ സകലലോകവും കിടക്കുന്നവോ അവർം — ശാന്തിനും ശ്രദ്ധാഭ്രതനും എന്നും അത്രം. ത്രംഖക ഏന്നതിനും മുനാ അശാഖിക്കമാർ (രക്ഷക്കമാർ) — മുനാവിജ്ഞംഗവപരണാർ — പാഠി വാരമായിട്ടുള്ളവൻ = ഉമയും രമയും -- എന്നും, ത്രംഖക = മുനാ അംഖ അംഖം — 'അം', ഉ, മ — അതോ പ്രാപിക്കുന്ന അവർം എന്നും അത്രം മുണ്ട്:

4. സ്വാഖ്യിനിധിതിവിനാശാനാം ശക്തിഭ്രതേ! സനാതനി!
മുണ്ടാഗ്രായേ! മുണ്ടാഗ്രായേ! നാരാധാരി!

സ്വാഖ്യിനിധിതിഈംബാജാപരാശ ശക്തിയായി വാനിക്കുന്നവക്കും നിരുയ്യും മുണ്ടാഗ്രാക്ക് അതു തു മായും വള്ളാ, മുണ്ടാഗ്രാപ്രാപയും ആയ നാരാധാരി, നിന്തിയവടിക്ക നമ്മുടാരം.

5. ശരണാഹതദീനാത്ത പരിത്രാന്നപരാധാരാ!
സ്വർഗ്ഗസ്ഥാത്തിവരരേ! ദേവി! നാരാധാരി!

ശരണാപ്രാപിച്ച ദീനങ്ങാരയും (വ്യാധി ഭത്തലായവ ബാധിച്ച വരെയും) അത്രംശാരംയും, (അസ്ത്രാദിപീഡകരം ബാധിച്ചുവരാണും) ക്ഷേത്രക്കുന്നതുതന്നു മുഖം ഉദ്ദിഷ്ടരായിട്ടുള്ള ദേവി! സ്വർഗ്ഗദേവരും ഭാവ തന്ത തീക്കുന്നവളെ, അല്ലെങ്കിലും നാശായണി, നിന്തിയവടിക്ക നമ്മുടാരം.

6. റംസയുക്തവിമാനാനാഥ!
മുവമാണീത്രാപധാരിണി!
കൈഞ്ഞാംഭക്ഷരികേ! ദേവി!
നാരാധാരി!

റംസങ്ങാരക്കുടിയ വിമാനത്തിൽ സമിതിചെയ്യുന്നവക്കും, (ശ്രൂ എരക്കി), മുഹാണിയുടെ ഭൂപരത ധാംശ്ചഭളം, ഭക്ത്യാട്ടകുടിയ ഇവ

പാലത്തിലെ ഇലക്കണ തളിക്കന്നവഴിമായ റഹി ടോവി! അസ്പുച്ചം നാാാ യണ്ണി, നിന്തിത്വടക്കിക്കു നാശംകാരം

7. തീരുലചന്ദ്രാഹിയറേ! മഹാവൃഷ്ടിവാഹിനി!

മഹേശപരീസപ്തത്രപേണ നാായണ്ണി! നമോസ്തുതേ.

മാഖഗംഡപര്സി (മജഹഗ്രഹംക്കി) ത്രിപത്രാടക്കുടിയവഴിം തീരുലം, ചന്ദ്രാഹി, സപ്താംഗം ഇവായ ധർമ്മവഴിം മഹായ പുക്കിം (കാലി) വാഹനമായിട്ടിരിവഴിം ആയ ഒരു നാായണ്ണി, നിന്തിത്വടക്കിക്കു നമസ്കാരം.

8. മരുരക്കദവുതെ! മഹാരക്തിയറേന്തോഽ!

കൈമാരീത്രപസംഗമാനേ! നാായണ്ണി! നമോസ്തുതേ

ഹയിലിനാലും ക്ഷേണിയാലും ചുററിസ്ത്വുട്ടുവഴിം മഹാതായ ശക്ത്യായ യ, ധർമ്മവഴിം ക്ഷമാംബഹം (സൗംഗമണ്ണംക്കതി), സപ്തത്രപത്രാടക്കുടിയവഴിം ആയ ഒരു നാായണ്ണി, നിന്തിത്വടക്കിക്കു നമസ്കാരം.

9. ശംഖചക്രഭാശാർഘഗ്രഹീതപരമായുദ്യേ!

പ്രസീദ വെവ്വേണ്ടിയീത്രപേ! നാായണ്ണി! നമോസ്തുതേ.

ശംഖം, ചക്രം, ഗദ, വിശ്വേഷണം എന്നി ത്രിപ്രസാദങ്ങൾ ധരിച്ചി കിക്കനവഴിം ചെവല്ലുവീംത്രപത്രാടക്കുടിയവഴിം (വിശ്വേഷണം ശക്തി യൂട്ട ത്രപം) ആയ ഒരു നാായണ്ണി, നിന്തിത്വടക്കിക്കു നമസ്കാരം.

10. ഗ്രഹീതോഗ്രഹംചക്രക്രേ! ദംഭോശ്വലവസൂര്യം

വാരാഹത്രപിണ്ണി! ശിവേ! നാായണ്ണി! നമോസ്തുതേ.

ഉഗ്രമായം മഹാതാം, മഹിക്കന ചക്രതന്ന ധരിച്ചി കിക്കനവ തും തെററക്കം ഏകാണ്ട ശ്രമിക്കേ ഉയാന്തിച്ചിട്ടിച്ചിരിക്കന്ന്, പരംദ്രുതിയും എ ആക്രമിയോടക്കുടിയവഴിം സപ്തമംഘായും ആയ ഒരു നാായണ്ണി, നിന്തിത്വടക്കിക്കു നമസ്കാരം.

11. ഗ്രസിംഹത്രപേണോഗ്രേണ

ഹസ്തം ദൈത്യാന്ത ത്രതോദ്യമേ!

വെറുപ്പലാക്കുതാണാസഹിതേ!

നാരാധാരി! നമോസ്തുത.

ഒക്കെമായ നാസിഫൈ ന്തിയുടെ മുഹർത്താച്ചന്തുടിയവഴിം അംഗീരാരെ വിശ്രാംകിക്കുന്നതിൽ മുഖ്യത്ത് ക്കുന്നവഴിം മുന്ന ലോകങ്ങളാക്കും രക്ഷിക്കുക സ്വരാജ്യാധിക്രിയവഴിം ആയ ഓരോ നാരാധാരി, നിന്തിക്കു ടിക്ക നമസ്കാരം.

12. കിരീടിനി! മഹാവാങ്ഗേ! സ്വഹസ്തന്യനോജ്പലേ!

വൃത്തപ്രാണവരരേ! ചെവദ്രു! നാരാധാരി! നമോസ്തുത

കിരീടിനാച്ചന്തുടിയവഴിം മഹാശായ വാക്കായും, ദാരിച്ചവഴിം ആയിരം ക്ഷേമക്കാൻ എണ്ണിക്കുന്നവഴിം എക്കുറിയായി (ഇന്ത്യക്കാൻ ഡായി) ദുഃഖവഴിം ആശ ഓരോ നാരാധാരി! നിന്തിക്കുടിക്ക നമസ്കാരം.

13. ശിവക്രതീസപത്രപ്രേണ മഹത്വേത്യമഹാബാല!

ഭാലാരാത്രപ്രേ! മഹാഭാവേ! നാരാധാരി! നമോസ്തുത

ശിവക്രതിയുടെ സപത്രാപത്ര ധരിച്ച് എസുരംഭായുടെ വധിച്ച സെസന്റുതെ പറന്തിച്ചവഴിം മുഹർത്താച്ചന്തുടിയവഴിം വലിയ രഘു രജാച്ചന്തുടിയവഴിം ആശ. ഓരോ നാരാധാരി, നിന്തിക്കുടിക്ക നമസ്കാരം.

14. ഒപ്പുക്കാളിവദനേ! ശിരോമാലാവിഭ്രഹ്മണ!

ചാമുഖേണ്ണ! മുഖ്യമമടനേ! നാരാധാരി! നമോസ്തുത

ഒപ്പുക്കാളിക്കൊണ്ട ദയക്കാരകായിരിക്കുന്ന മുഹർത്താച്ചന്തുടിയവഴിം (ഒന്നുക്കുടിടു) തഹകരം മംബയംധി ധരിച്ചവഴിം മുന്നിലുംരുന്ന നിന്ത ദിച്ചവഴിം ആശ ഓരോ ചാമുഖേണ്ണ (ക്കാളി), ഓരോ നാരാധാരി, നിന്തിക്കുടിക്ക നമസ്കാരം.

15. ലക്ഷ്മി! ലപ്രേജ മഹാവിഭേ!

ത്രുലേ! പുഷ്ടി! സ്വപ്നേ! യുദ്ധേ!

മഹാരാത്രി! മഹാമാദ്യേ!

നാരാധാരി! നമോസ്ത്രതേ.

ലക്ഷ്മിഖായും ലക്ഷ്മിയായും വൈദബിനാനകായും അന്നിക്കൃംഗുഖി
യായും പൊഷണാശക്തിയായും പിതൃപ്രീതികരമന്ത്രപിണിയായും ശാ
ംപ്രതിയായും, മഹാപ്രശ്നപ്രാപ്തിപിണിയായും മഹാമാധ്യായും ഇവിടെനന്ന
ഓരോ നാനാ ദാനി ന്. ന്റിഞ്ചാടിക്കു നമസ്കാരം.

16. മേധേ! സദസ്പതി! വരേ! ഭ്രതി! ബഹുദ്രവി! താമസി!
നിയതേ! തപാ! പ്രസീഴിദശേ! നാരാധാരി! നമോസ്ത്രതേ.

ധാരണാശക്തിയായും സദസ്പതിയായും ശ്രദ്ധയായും സത്പാ
ജസ്തമാളംനാഡിംടി ആവാനംടക്കുടിച്ചാക്കായും (ശാശ്വത) നിയമന്ത്ര
പിണിയായും സ്വാമിനിയായും, ഇവിടെനന്ന ഓരോ നാരാധാരി നിന്തിത
വടി പ്രസാദിച്ചാലും, ന്. ന്റിഞ്ചാടിക്കു നമസ്കാരം.

ഈ പതിനാറ്റേരുക്കണ്ണം ‘ദേവീമാധാത്മ്യ’ത്തി
ലെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമാക്കുന്നു. ഈ സ്ത്രീ ദേവീഭക്ത
ജാർ, ആപനാവിശാശനത്തിനും സർവ്വമംഗളത്തിനും നിര്യ
പാരാധാരം ചെയ്യാനാണ്. ഈതിലെ പദ്മാംബരം” പല
മുഖ്യാത്മക്കണ്ണം വ്യാപ്താതാക്കണമാർ എടുത്തുകാണിച്ചു
ടുടിക്കും. ‘നാരാധാരി’ എന്നതിനു സാദാദം പോലെ, നാ
രാധാശക്തിയെന്നും ജീവിവാധാരയെന്നും മുക്തിത്രപിണി
യെന്നും മന്ത്രപിണിയെന്നും മറ്റും വ്യാവ്യാനങ്ങളും ഒരു
പലവിധി അഥവിം കാണാനാണ്.

ശ്രൂവമാവിഞ്ഞു പ്രസ്തുതിശക്തിയും വിജ്ഞവിഞ്ഞു
രക്ഷണാശക്തിയും ശ്രീവിജ്ഞു സംഘാരാശക്തിയും മറ്റു
ദേവഭാത്യക്ക് ‘ശക്തി’കളും — ഏപ്പുതു ‘ശക്തി’യും ദേവിയുടെ
മഹാശക്തിയുടെ ഗ്രപ്പഭാരങ്ങളാണെന്നും ഈതിൽ സൂചിപ്പിച്ചു
ടുടിടുടിക്കും. ഈതു സ്ത്രീത്രപത്രതിലാണെങ്കിലും ഈതിനു ഒരു
ത്രശക്തിയുണ്ടെന്നാണ് “ദേവീഭക്തമായക്കുടിപ്പായം.

സർസ്പതീണ്ടോത്തം

അമരക്കമലസംസ്ഥാ ലേപിനീ പുന്നുകാല്യർ-
ക്രഷ്ണഗളിസ്രോജാ ക്രമമന്മാരഗ്രഹണരാ
ശ്രദ്ധയുംവണ്ണോസ്ഥാസകോട്ടീരജ്ഞകാ
ഭവത്രു ഭവഭയാനാം ധ്യാനസിനീ ഭാതീ നഃ

മഹിഷമില്ലാത്ത താമസയിലിരിക്കുന്ന ദ്വാരാ ഏഴ് തന്ത്രങ്ങൾ പുന്നുകും
ഇത് റണ്ടിനാലും വിളഞ്ഞുന്ന റണ്ട് കൈശാഖായുള്ളിട്ടുള്ളു, മനം
ഈ പുന്നുകൾ വൈഴ്സ്വദാത്തം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രശലയാൽ
വിളഞ്ഞുന്ന തലമുടിയിളിച്ചിട്ടുമായ സാസ്പനീജാവി തെജസ്സുടെ സംസാര
ഭയങ്ങളിൽ നാശന്തരം ചെങ്ങുനവള്ളായി ദ്വാരാ ക്രമിക്കുന്നു.

2. ക്രന്തുവാരണ ദ്രിണാളിമരാളിതാര-
നീഡാരഹാരാശ്ലിനസാരപട്ടീംഗ്രഹണരാ
ഡാ പുന്നുകാക്ഷിവലയാങ്ഗഹപ്പാശഹസ്താ
സാ, ഭാരതീയര രമതാം മുപ്പറ്റിജീ ഒ.എ.

ഈ കാതാത്വരി മുള്ളു. എന്തുരിവതാ, താക്രബഹിയം, അരധനം
നന്ദിതം, മാത്രാച്ചടി, മുള്ളുമാല, പച്ചക്കർപ്പം, ചന്ദ്രം ഇവാനയിപ്പും
ലേവൈഴ്സ്വദാത്തം പുന്നുകും, ഇപ്പാല തൊട്ടി, വാംശം ഇതുകൾ കൈകു
ളിലുള്ളിവള്ളും എക്കുന്നും ബാ ആ സർസ്പതി ഇവിടെ ഏൻ്റെ മുഖ്യാക്കന്ന
താമരപ്പും വിൽ വിളിയാട്ടുന്നു.

3. തുംഗപുനീം തുഹിനഹാരസമാനഭാസാം
ശാന്താദരീം ശാന്തിക്ലാകലിതാവത്തംസാം
ചന്ദ്രാനനാം ചക്രിതബാലപകരംഗണത്രാം
വീണാവിനോദനരതാം കലയാക്കി വാണീം.

തടിച്ച സ്ത്രീനാഞ്ഞിവള്ളും മഞ്ഞു് മുള്ളുമാല ഇവാലും നിന്ന
മുള്ളിവള്ളും ക്രമാന്വയാലുള്ളിവള്ളും. ചന്ദ്രശലേവ ചെന്തിരിക്കുന്ന കിർണ്ണി
ഡിവള്ളും. ചന്ദ്രാനാപ്പുംലേ മുഖ്യാക്കിവള്ളും മിരണ്ടിരിക്കുന്ന മാന്ത്രക്ക്രിയക്കു

നൈയും നീക്കന്നവള്ളം തന്നത്താനെ പ്രകാരിക്കന്നവള്ളമായ അല്ലെങ്കിൽ മാരാലക്കുള്ളി! അവിട്ടേതെങ്കിൽ നമ്മുടെ കമ്പിക്കണ്ട്.

3. സർവ്വജേത സർവ്വവരദ

സർവ്വക്ഷോഭയെംകരി

സർവ്വശ്രവഹരണ ദേവി

മഹറാ.....

സർവ്വത്തേയും അനിഞ്ഞനവള്ളം മുച്ചി നാശനായും, നൽകന്നവള്ളം സർവ്വക്ഷോഭമാൻം ഭ്യജതെ നാശനായും, സർവ്വശ്രവഹരണ നീംക്കന്നവള്ളമായ അല്ലെങ്കിൽ ലപ്പീഡബി! അവിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നമസ്കാരം.

4. ആരുദ്ധരഹിതത ദേവി

ആരുദ്ധരക്കതി മഹേശ്വരി

ഡേഡാഡേ ഡേഡാവാംഗ്രേതേ

മഹറാ.....

അന്ത്യന്തമില്ലാതാവാക്കായ അല്ലെങ്കിൽ ദേവി! അന്ത്യന്തിൽ ഒക്കു സപത്രപിണിയായും, (പിന്നീട്) മഹാശ്വരപിണിയായും, ഓഡഗ്രാതനിൽനിന്നും സംക്ഷിപ്തവക്ഷായും ഇരിക്കന്ന അല്ലെങ്കിൽ ലക്ഷ്മി! ദേവി അവിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നമസ്കാരം വെിക്കണ്ട്.

5. നധു ലഘുക്കേജ്ഞ മഹറാരൈംഗ്രേ

മഹറാശക്തി മഹേശ്വര

മഹറാപാപഹരണ ദേവി

മഹറാ.....

സ്ഥിതിപരമായ ഏന്നാൽ അടുത്ത അവശ്യതനിൽ സ്വകുളസ്വത്രപിണിയായും അന്ത്യന്തം നശ്തയും വലിയ ഒൻപിരാട്ടക്രമിയവള്ളം (പ്രപാദ്യൈതത മുഴുവൻ ഉള്ളിൽ കരുശനൈ), മഹാശ്വരം ഉദാന്തിക്കായും മഹാപാപഹരണത്തേ സംഗ്രഹിക്കന്നവള്ളം തുണ്ണം അല്ലെങ്കിൽ ലക്ഷ്മി! ദേവി അവിട്ടേതെങ്കിൽ നമസ്കാരം ഭൂപിക്കണ്ട്.

6. പത്രാസനസ്ഥിതത ദേവി

പരഭ്രാഹമസപത്രപിണി

പരമേണ്ടി ജഗന്മാതാ

മഹാ.....

പ്രത്യാസനന്തിലിൽത്തന്ത്രിന്റെ വള്ളം സ്വർഖിസ്ഥിതിസ്ഥാപനം കൊണ്ട് നീഡിക്കുന്നവള്ളം പരമ്പരാഗസ്പദത്വം അന്തരുട്ടിയവള്ളം പാരമ്പര്യം ഉലാക്കമാതാവകായ ശാഖ്യം യാ മഹാപ്രഭു! ഭൂതിക ക്ഷണം സ്കാരം ഭവിക്കുട്ട.

7. ശ്രദ്ധാംബവരായരേ ദേവി

നാനാപഞ്ചാര്യത്രാവിതെ
ജഗത്യസ്ഥിതെ ജഗന്മാതാ

മഹാ.....

ബഹുംഖലപട്ട ധരിച്ചവള്ളം സ്വയം പ്രകാശനത്താടക്കടിയവള്ളം പലവിധത്തിലുള്ള അത്മാനാഭ്യർഥക്കാണ്ട അലങ്കാരിക്കപ്പെട്ടുവള്ളം ജഗത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവള്ളം ഒന്നത്തിനും രാമായം അയ്യ അല്ലോധാ മഹാലക്ഷ്മി! അവിട്ടുത്തങ്ങൾ നമസ്കാരം ഭവിക്കുട്ട.

വിജ്ഞാന്തം

i. വാസല്യാദഭയപ്രഭാനസമയാ-

ഭാത്രാത്രിനിപ്രാപണം-

ദൈഹംഞ്ചാദാപലാശരാജാഭഗണിത-

ഗ്രേയേപ്പറപ്രാപണാർ

സെവ്യത്രീപതിരോക ഏവ ജഗതാ-

മേതെ ച വിദിസാക്ഷിണി

അറ്റാദശവവിഭീഷണശ്വകരിരാസ്

പാശയാല്യാദാല്യായും.

വാസല്യാദക്കാണ്ടം ശാഖയം കൊടുക്കാണ്ടം ദാഖിത്വാശം ദിവനിപുത്രതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടം അതുപരംകൊണ്ടം പാപം നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടം ഗണിക്കാൻവായുംതുഃഖംയൻ സദിന

ஷு கால்களைப்; யாதாகவிடவான் (புது சீகாகாதெ தெள்) அவர் டிரெ கூடியிட்டினால் வழுமொசியாக்கி ஒக்கிஷுவோ அது டேவிட் கூக்கி

6. യർപ്പാദാഖ്യജനവും കമ്മറ്റികളാണ്
യന്നാമാരുത്തുരക്കയും പിബത്താം
സംസാരസന്നാരകൾ
പാഷണോ വിയദം മുച്ചിപത്തരജസാ
ശപാമ്മുനേമോച്ചിത-
സ്ഥപാർത്ത ഗതിഃ

யാതൊരുവെങ്കിൽ കാർക്കൂട്ടിയവളിൽമായ റംഗ് മുന്നലോക നിനിഞ്ഞേം പാപത്തെ വാട്ടുന്നവോ, യാതൊരുവെങ്കിൽ തിരുന്നാമമായ അട്ടപ്പുരം സേവിക്കുന്നവരു സംസാരത്തിൽനിന്ന് കരക്കയറ്റ നബവോ, യാതൊരുവെങ്കിൽ കാർക്കാമരപ്പും അഹലുയാകുന്ന കല്ലിനെ ശുട്ടി പ്രജിലോപത്തിൽനിന്ന് തഴിച്ചുവിശദ്ധത്തു എന്ന പ്രസിദ്ധമാ അതു ഭഃവിതരകൾ

7. പിതാമഹാതരദത്തമാസന്തം

- ഭക്താത്മമസ്ത്രധൈര്യവോ
- പ്രജ്ഞപാ ക്ലസ്സംഗമാന രോഷസ ഘടനാ
മാത്രാവമാനം ഗതിഃ
- യം ഗത്പാ ശരണം തദാപ തപസാ
ദേഹാദ്വിസിംഹാസനം
- തപാത്തം ഗതിഃ

8. കുട്ടത്തുള്ളാത്തസഹസ്രയോഗിസഹിതം -
 ചെല്ലുസസംങ്കരണം
 ത്രേപല്ലാദയക്കതിശുകരമനസാ
 ശാകംസപധസ്ഥാപ്പിതം
 ഉക്കപാ ത്വന്നുയദാതമരുപ്പുമവിലം
 യോപേടയന്മവൃത-
 രസ്യപാത്ത് ഗതി.

വിശദ്ദേശം ഭാഷം ഇവഡാക വല്ലത്തെ ആചിരം യൈനികാശാട
 ശ്രദ്ധിവവനം കോപസപഭാവിയുമായ ദ്രോംസസ്യു് മാറ്റിരുണ്ടു്
 നന്നിൽ കൈതിചചജ്ഞം പാബുംബി തശ്ശേരു കൂട്ടിയും വിശ്വാസി
 ലാജും വൈജ്ഞിവും താഴിച്ചു യാംതായവൻ, താൻ തുഷ്ടിശ്ശുദ്ധായ ശബാക
 മെല്ലും തുഷ്ടിച്ചെടു എന്നതിനെ വൈജ്ഞാജിക്കേണ്ടു് തുഷ്ടിശ്ശുദ്ധാ
 നരു ദാവിതരക്ഷ ശാഖാം.

ശിവഗ്രീഥം

1. ചട്ടശ്രേവര ചട്ടശ്രേവര ചട്ടശ്രേവരാ പാബരിമാം
 ചട്ടശ്രേവര ചട്ടശ്രേവര ചട്ടശ്രേവർ രക്ഷമാം.

അല്ലെങ്കിലും ചട്ടശ്രേവര ചട്ടശ്രേവര ചട്ടശ്രേവരാ എന്നു രക്ഷി
 ക്കണം. അല്ലെങ്കിലും ചട്ടശ്രേവര ചട്ടശ്രേവര ചട്ടശ്രേവരാ എന്നു
 രക്ഷിക്കണം.

2. രത്നസാന്ധരാസനം രജതാത്രിത്രംഗനികേതനം
 ഗീജിനിത്രപനാഗ്രഹപ്രമഖ്യതാനലസായനം
 ക്ഷമിപ്രദഹംലദ്ധരത്രയം ത്രിഓഡിവാലവെയരഭിവാദിതം
 ചട്ടശ്രേവരമാത്രയെ മമ കിംകരിഷ്യത്വി വെവ യമഃ.

മഹാമയോപ്പത്രമാകന്ന വിശ്ലോചക്കിയവനായും അനന്തനാ
 കന്ന തൊണ്ടംട്ടുകൂടിയവനായും, വിശ്ലോചകന്ന ആശന്നയാസ്യംതൊട്ടു
 കിയവനായും ഏംട്ടനന്നവെ ത്രിപൂരംനെ നശിപ്പിച്ചവനായും, കൈ
 ലാസപബ്രത്രവിജ്ഞ വസിക്കുന്നവനായും ശദവനാരായ സ്മരിക്കുപ്പുടന്ന

വെവല്ലു വന്നാകന സ്റ്റോറിത്തോട്ടുകടക്കിയവനായും, ഭാരതപ്പേരിലുണ്ടായും, സപ്പ്‌ഡൈഷികന ആരംഭണ്ടേഴ്സുടുക്കുടിയവനായും, പാച്ചർ ദേവിയാൽ പരിപ്പുത്തമായ വാമലാഹരണാട്ടകടക്കിയവനായും, 'വിഷാദകാ ണ്ട കുട്ടിരിക്കന കഴുങ്ങാട്ടകടക്കിയവനായും, 'വെൺമഴുവവയും, മാനി നെയും, ധർമ്മിരക്കന്നവനായും ഇരിക്കന 'ചന്ദ്രശവരരന ഞാൻ ശാശ്വതമായി പ്രാപിക്കുന്നു. അംഗതകന്മാർ എന്നു ഏതുചെല്ലാം കഴിയും?

6. കണ്ണാഡിക്കുതകഃണ്ണലേപ്രക്കണ്ണലം മുഖവാഹനം
നാരഭാദിമുന്നനീശപരസ്യതവെല്ലവം ഭ്രവനേശപരം
അംഗാധകാന്തകമാത്രതിാമരപാദപം ശ്രമനാന്തകം
ചന്ദ്രശേഖരമാ

'സപ്പ്‌ഡൈഷികന കളിന്നാഭാണാണാട്ടകടക്കിയവനായും, മുഖക്കും ഹനനായും നാരഭാദിക്കുതയും മഹാക്ഷീം മഹാശാരായ സുതിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടുവെള്ളാട്ടകടക്കിയവനായും, ലേംകന്നാമനായും, 'അംഗാധകാനും കൊന്നവനായും ആത്മതിനുകൊക്ക' ആലഗ്ഗഹരണ കൊട്ടക്കണ്ണവനായും, അ നുകനെ കൊന്നവനായും ഇരിക്കുന്ന ചന്ദ്രശേഖരരന ഞാൻ ശാശ്വതമായി പ്രാപിക്കുന്നു. അംഗതകന്മാർ എന്നു ഏതുചെല്ലാം കഴിയും? =

ആരമ്പ്പേരാത്രം

1. സുഗ്രീവമിത്രം പരമം പവിത്രം
സീതാകുർജ്ജരം നവമേഹാത്മാത്രം
കായണ്ണപാത്രം ശതചത്രനേത്രം
ആരമ്പ്പചന്ദ്രം സതതം സൃഷ്ടാമി.

'സുഗ്രീവശൻറെ സവിയും എറാവും പരിഞ്ഞല്ലെന്നും സീതാശഭവിഭാ ആഞ്ഞായുള്ളിവനം പുതുമേലംപോലെ ശരീരാഭ്യർഥിവനം ദയനിരജനവനം, താമരപ്പുംപോലെ ക്രമ്മകളില്ലിവനമായ ആരമ്പ്പചന്ദ്രനെ ഒരുപ്പുണ്ടാണെന്നും നുകനും നമസ്കരിക്കുന്നു.

2. സംസാരസാരം നിഗമപ്രചാരം
ധരാവതാരം എത്താമുഭാരം'

സുന്നിച്ചികാരം സുവസിന്യസാരം
ആരിം മി

അനന്തരണക്രമപരായ സംസാരനിശ്ചി അടക്കിസ്ഥാനവും വേദ
ജ്ഞാനവും പ്രസിദ്ധമുണ്ട്. ഭരിയിൽ മഹാശ്രദ്ധപരാധാരവത്തിലും ഭരിയു
ടെ കാരംതു ഏറിച്ചുവരും. എന്നാൽ കിളികിരാരനം സുവസംഘടനനിശ്ചി
സംശാംഗം തുടർന്നുവരും. എന്നാൽ ആരിം മകൻ.

3. ലക്ഷ്മീനിവാസം ജഗതാര നിവാസം
ഭ്രദ്വാവിവാസം ശരിദിനുഹാസം
ലക്ഷാനിവാസം ഭ്രവന പ്രചാരം
ആരിം മി

ലക്ഷ്മീദൈവികം ഭരിദൈവികം ഏല്ലാജഗത്തുകൾക്കും ഇരിപ്പിട
രാധാക്രഷ്ണവരുന്നനേപ്പാലു പുജ്യിരിച്ചുള്ളവരാം. ലക്ഷാനി
വസിച്ചുവരും. ദോഷപ്രസിദ്ധനമായ ആരിം മകൻ.

4. മാദാരമാലം വദന സഹാസം
ഗ്രാജോപ്പിശാലം ഗ്രാതസ്ത്രസാലം
കാഞ്ചിഷ്വദക്ഷിം ദൃഢരലോകപാലം
ആരിം മി

മാദാരമാലജുത്തിവരും മുഖത്തിനു മാറ്റാശംഖിവരും. സത്ത്രം
ജ്ഞാനവും വിശ്വാബരും. ഏഴുപുക്കുംജാലും പിളന്നവരും. കാഞ്ചിജിം സമ
ത്രമാം. ദേവസ്ഥൂഹത്രെ പാശിച്ചുവരുമായ ആരിം മകൻ.

5. രാമാട്ടിരാമം നയനാഭിരാമം
ഗ്രാജാഭിരാമം വദനാഭിരാമം
വിഹപ്പ്രാണാമം കൃതഭക്തക്രാമം
ആരിം മി

ആരിഡൈവികം ഏല്ലാവത്തെ ക്രമ്മിനം, ഗ്രാജാജ്ഞാലും മുഖത്താ
ലും മാനസമാശം. സകലജനങ്ങളാൽ വാദിക്കാശപ്പെട്ടവരും. ക്ഷത്രജായതെ
ആരുഹണാക്കേ സുഖപ്പെട്ടുവരുമായ ആരിം മകൻ.

6. വേദാന്തവേദ്യം സകലെല്ലയു മാന്യം
 ഭക്താദിമാനം ക്രത്തുഷ്ട പ്രധാനം
 ഗജേന്ദ്രപാലം വിഹതാദിമാനം
 ശ്രീരാമ മി

ബേദതാൻപത്തുണ്ടാൽ അറിയേണ്ടുനാവനാ ഏല്ലാവരാലും ഒരാനിക്കപ്പെട്ടെങ്കിനാവനം ക്ഷതിയാർത്ഥം എന്നാംമുള്ളിട്ടുണ്ട് ഏല്ലായാഗണങ്ങൾഡിലും പ്രശ്നങ്ങളാവനും ആവാത്തിൽ താഴ്ന്തിയും ഗജേന്ദ്രനെ ചാലിച്ചുവന്നു ശാമനാമതാദിയില്ലാതെന്നൊക്കെ ശ്രീരാമ മനസ്സാം.

7. ലീലാർത്ഥിരം രണ്ടരംഗയീരം
 വിശ്രദ്ധകവീരം രഘുവംശവീരം
 ഗംഗീരനാദം ജിതസ്വർഖാരം
 ശ്രീരാമ മി

ലീലക്കായി ശരിരംഭട്ടക്കവാനം ഷുഡിരംഗത്തിൽ ദിരനം ലോകത്തിൽ മുഖ്യവിരാം, രഘുവംശത്തിനു രണ്ടും ഗംഗീരസ്വരാഘവിനും ഏല്ലാജാരങ്ങളും ജഗിച്ചുവന്നമായ ശ്രീരാമ മനസ്സാം.

വന്നുമത്തേസ്ത്വാത്മ

1. അത്തലിതബലധ്യാമം സപ്പണ്ണംബൈശലാദ്ദേഹം
 പനജവനക്കുശാനം അഞ്ചാനിനാമഗ്രഹണ്യം
 സകലഗ്രാണനിഭാനം വാനരാണാമധ്യിഗ്രം
 രഘുപതിവരക്ഷതം വാതജാതം നമാമി.

തുല്യമില്ലാതെ വൈശത്തിനു ഇരിപ്പിടവും സപ്പണ്ണംബൈശലാദ്ദേഹം തു രണ്ടാദ്യോളന്ത്രക്രമിയ ഭോദമുള്ളിട്ടുണ്ട് റംക്ഷസരംകനു വന്നത്തിനും വന്നിൽശും അഞ്ചാനിക്കളിൽ അംഗരാണ്യും സകലഗ്രാണങ്ങൾക്കും ആര്യം പും വാനരാണായക്കും ശ്രീരാമമുത്തനും ആയ വായ്പുത്തനെ തുംകു നമ സ്വീകരിക്കുന്നു.

2. ഗ്രോഡ്സ്തീതവാരാഹിം മശകീതൃതരാക്ഷസം
 രാമാധാരഹാമാലാരത്നം വദേശനിലാത്മജം

സംഘത്തെ പല്ലുക്കുള്ളുകൾക്ക് തുല്യമാക്കിയുവനം റംഗൻ
സാഹുരാ കൊരു ശബ്ദപ്രാഖ്യാക്കിയവനം രാജാധനമാക്കന്ന മഹാ
മാലയിലെ രണ്ടും അദ്ദേഹം വായുപുത്രനെ ദാന്ത വഘിക്കുന്നു.

3. അഭിജനനാനാദനം വീരം ജാനകീശ്വരാക്കനാശനം കുപീശമക്ഷവറതാർ വണ്ണം ലക്ഷാഡ്യങ്കരം

അഭിജനനാദവിയുടെ പുത്രനം വിരുദ്ധം സീതയുടെ ശാക്തത്തെ
ക്ഷുദ്രത്വാനം വാംശത്താമനം അക്ഷയ മഹാദാതകാനുവദം ലക്ഷ്മിലെ
ഭന്നദിക്ഷയ്ക്ക് ഭയം ഉള്ളവാക്കിയറാനം ആവ ഹനമാശന ദാന്ത വഘി
ചോറം.

4. ഉല്ലംഖ്യം, സീതേഃ സലവിലം സലവിലം യഃ ശോകവാനിം ജുനകാത്മജായാഃ അമൃദായഃ തേതൈനവ ലഭാഹ ലക്ഷാം നമാമി തം പ്രാജ്ഞലിരാജജന്മന്യേ

പ്രാജ്ഞായിഃ ട്രാംപാല്യ സഭ്യദാശത്തെ തരംഗം ചെസ്തിക്ക് ഇനക
ദ്യമുഖ്യുടെ ശോകമാക്കന്ന അഗ്രിഡയ ഏട്ടുന്നിക്ക് അനുഭവാണ്ടതനെ ലക്ഷ
ചെ ദാരിപ്പിച്ചതാണോ ആ അഭിജനനാദുതനെ ദാന്ത തൊഴുനമസ്തി
ജോം.

5. അനുജനേയമതിപ്പാടലാനനം കാഞ്ചനാദ്രികമനീയവിഗ്രഹം പാരിജാതത്തയുലവാസിനം ഭാവധാമി പരമാനന്ദനാദനം

അതിയായി ചുകന ത്രാംഭാട്ടക്കടിയാം സപ്ത്രംഗരശലും ദഹം
ലെ രഥനാഹരമായ ദേഹഭേദാട്ടക്കടിയുവനം പാരിജാതപ്പുക്ഷജനിന്റെ
ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നവനും അദ്ദേഹം വായുപുത്രനെ ദാന്ത യുജനിക്കുന്നു.

6. യത്ര യത്ര രാലുനാമകീത്തനം തത്ര തത്ര ത്രതമസ്തകാജ്ഞലിം ബാജ്ഞവാരിപരിപ്പുണ്ണലോചനം മാതത്തിം നമത രാക്ഷസാന്തകം

എവിടെയെല്ലാം ശ്രീരാമന്മാന സ്വത്തിക്കൊണ്ടുണ്ട് അവിടെ
യെല്ലാം തലയിൽ തോഴ്വക്കുന്നതും ക്ഷേത്രിക്കിരണ്ടു ക്ഷേത്രക്കുളങ്ങും
ശ്രീകിയിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രസംരക്ഷകനായ മാതതിനെ നിങ്ങൾ നമസ്കരി
ക്കുവിന്.

7. മനോജവർ മാരകത്തുല്പദ്ധവേഹം :

ജിതേന്ത്രുഡിയം ബുദ്ധിമതാം വരിച്ചും
വാതാത്മജം വാനരയുമുഖവും
ശ്രീരാമദ്വിതം ശിരസാ നമാമി.

മനസ്സിനെപ്പൂശാലെ വൈദാന്താടക്കിയവൻം.. റാഡിത്തുല്യമായ
ഒക്കിയെണ്ണാടക്കിയവൻം, ഇപ്രായന്തിഗ്രഹം സർഡിച്ചുവൻം സുലഭിക്കാ
ന്നാരിൽ ശ്രൂരുംണം, വായുചുരുംണം വാനരയുമഞ്ചുട്ടെട നായകനം ആയ
ശ്രീരാമദ്വിതനെ ശിരസാ നോൺ നമസ്കരിക്കുന്നു.

മുക്താദിപ്പിംബിം

1. കരാരവിനേന്ന പദാരധികാദം

ഭവാരവിനേന്ന വിനിവേശയെന്നും
വടസ്യ പത്രസ്യ ചുടേ ശയാനം
ബാലം മുക്കാദം മനസാ സ്വരാമി ..

താമരപ്പു ചെപ്പംലെയുള്ളിട്ടു് കൈകെകാണ്ടു് തമേരപ്പു ചാലായുള്ളിട്ടു്
കാലിനെ ഭവകമല്ലതിൽ വെങ്കുന്നവൻം പ്രളഭക്കാലത്രം ചേരാലില
യുടെ ഉള്ളിൽ കിടക്കുന്നവനമായ ബാലത്തുള്ളുവന തോൻ മനസ്സുകൊണ്ടി
സ്വരിക്കുന്നു.

2. ഇന്തീവരശ്യാമളിക്കോമളിഗാം

ഇന്ത്രാദിലേവാച്ചുട്ടിതപാദപത്മം
സന്താനകല്പത്രമമാറ്റിതാനാം
ബാലം

കരിഞ്ഞവക്കുപ്പോലെ കൃഷ്ണ മനോഹരമായ ശരീരത്തോടക്കു
യുണ്ടാം ഇന്ത്രാദിലേവക്കും പുഞ്ചിക്കുപ്പുടു് ചരണകമലവരുണ്ടക്കും
വൻം ആഞ്ഞിച്ചുവർക്കു് ക്ഷേത്രക്കുരുക്കുവരുമായ ബാലത്തുള്ളുവനം.... എന്നു.

3. സംഘത്യലോകാൻ വടപ്പത്രമേലു
ശയാനമാദ്യന്തവിഹീനത്രയു
സദ്ഗൃഹപരം സർവ്വഹിതാവത്താരം
ബാലം

എലാക്കമല്ലോ സംഖാരിച്ചു ചെരാലിലജ്ഞക മഴുത്തനിൽ കിട്ടണ
നാവരം ആദിയും അന്താം ഇല്ലാത്തവരം എല്ലാത്തിംഗൾക്കും ഇംഗ്രേസ്
നം എപ്പോവയങ്ങളും നന്ദക അവകാരമെടുത്തവരം ആയ ബാലത്തുണ്ട്
നെ.... ചൊന്ന.

4. അന്തലോക്യ മാതൃർജ്ജവമാദരേണ
സ്ഥൂന്ധം പിബവരം സരസീതിഹാക്ഷം
സച്ചീറയം ഭവമനനത്രയുപം
ബാലം

അമധ്യക്ര മുഖ്യ ഏതാവോടു കൊക്കി മുഹക്കിഞ്ചനാവരം
താമരക്കുന്നം സന്താസപത്രപിയും അതാനസുപത്രപിയുജാഡിക്കുള്ളിവരം
സപയം പ്രംശാരങ്ങരം അന്തമില്ലാത്ത ത്രാപിന്താചക്രവരം, ആയ നും

5. ശൈക്ഷ നിധാനാജ്യപദ്ധതാദയീനി
കാർത്താൽഹതായാം പ്രജനായികായാം.
ഭക്തപാ യദേമേഷിം കപടേന സുഷ്ഠം
ബാലം

യശാം ഗൈജു്, പാലു്, തയിരു് ഇവരയ ഉനിയിൻവെച്ചു് കാം
ചുവണ്ണം പൊയിരിക്കം സമയത്തിനു ഇപ്പുംപോലെ ദിജിച്ചു് ഫലാം
യി ഇംഗ്രേസ് ബാലത്തുണ്ട് നെ.... ചൊന്ന.

6. കളിപജാന്തസ്ഥിത കാളിയസ്യ
പിണാഗ്രരംഗേ നടന്ത്രിയം തം
തര ചുമ്പുഹസ്സുു ശരദിനുവക്താറം
ബാലം

കാളിപ്പിയുടെ ഉള്ളിൽ കിടക്കുന്ന കാളിയെൻ്റെ മണംഗലമാക്കുന്ന
രംഗത്തിൽ തൃശ്ശൂർവൈക്കമ്പന്തിന്മാരും പ്രിയങ്ങളും വും അത് കാളിയെൻ്റെ
വാൽ കൂളിൽ പിടിച്ചുവന്നും ശരക്കാലവന്തെ ചാത്രാന്വസ്തുവേയുള്ള
ഭാവദേതാച്ചക്രമിയവനും ആയ ബാലക്കുള്ളുന്നു.... ക്കുന്ന.

7. ഉല്ലുവലെ ബലമുളാരച്ചൊന്തും
ഉത്തരംഗയുംജാജിജ്ഞനംഗലീലം
ഉദ്ദോഹപ്പത്രമായതചാത്രനേതും
ബാലം

(യുംഗഡാഡാക്ക) ഉവിൽ കെട്ടപ്പുട്ടവന്നായി വലിയ കൂളിവാ
ടക്കുടിഖാനായി വലിയ റണ്ട് നീംഖത്തും ക്ഷേത്ര കളിഖായി വി
ഴിയവന്നായി ഘിടൻ താമായിത്തുംപാലവ് മനോഹരമായ നേത
അഞ്ചാട്ടുക്കിയവന്നായിരിക്കുന്ന ബാലക്കുള്ളുന്നു.... ക്കുന്ന.

8. ലംബാളികുംലംബിതഹാരയുള്ളിം
എംഗാരലീലാബുവിതെന്തപദ്ധേക്കതിം
ബീംബാധരം ചാത്രവിശാലനേതും
ബാലം

ഈ സ്ഥാപിയ കുറനിക്കുളംകുട്ടക്രമിയവന്നായി ഇപ്പിക്കിക്കുന്ന മുള്ളു
മാലായാച്ചുട്ടുവന്നായി ത്രാതാരവിലുാസംകൊണ്ട് അലംകൃതമായ പ
ഡ്യൂസ് നിരോധാച്ചക്രമിയവന്നായി നൊണ്ടിപ്പുംപോലെയുള്ള ചുംബങ്ങൾ
ആക്കിയവന്നായി മാനാരവും വിശാലാവുമായ കൗൺസില്ക്കുടിയവന്നായി
രിക്കുന്ന ബാലക്കുള്ളുന്നു.... ക്കുന്ന.

സുഖുവമണ്ണുസ്തോത്രം

1. ശരണാഗതമാത്രരമാധിജിതം
കുത്രണാകര! കാമല! കാമഹതം
ശരകാനന്നസംഭവി! ചാത്രരചേ!
പരിപാലയ താരകമാരക! മാം

ஒவ்வொன்றில் அவதரித்துவம் அதிலோன்றுக்குவிட என் சூலியும் இதும் ஸாயிப்புக்கொவம் தாரகாஸுரரை ஸ்ரீராதித்துவம் தாய் கூட ஸபங்கிள்! ஏற்கிப்பிடித்து வுவண்ணாகு ஏற்குமென்னாகு நோன் ஸ்ரீவித்து ஏன் பலிபாலிக்கொங்கம்.

2. முறையான்தூதகவி! மூறமுத்தீ-

குறவழைவுல்லுதி! குறுதகோ
முறவெவரிவிரிவைமுதல்பூநியை!
பரிபாலய தாரகமாரகி! மாங

ஷிவங்குதியிட்டிருக்குவித்துவம் ஸ்ரீபாஷ்திரியூட கேக
நூற்றாண்தாக்கிழங் உாக்கிப்பூந்துவம் ஸுங்கா, விஸ்தித்துமாக்கிழங் ஸ
நூற்றாண்தாக்கிழங்கூந்தாய் கூற தாரகாரை! ஏன்

3. ஶிவிஜாஸுதி! ஸாயக்லிங்கரை!

ஸுரஸிஸியுதநாஜ! ஸுவள்ளுதை!
ஶிவிஜாதி! ஶிவாவழவாநந! மூற
பாறிபாலய தாரகமாரகி! மாங

ஸ்ரீபாஷ்தி பூதும் மூளைக்கை தீருவைப்புதும் பிழிஞ்வ
எ, கங்காவித்திருக்கிழங்கிழுதுவம் ஸபாந்திராத்துக்குவம் அஶாநியில்
கின்றாக்குத்துவம் மயிக்குவாக்காந்தாய் கூற தாரகாரை ஏன்

4. ஜய விபூஜநபூரிய! வீர! நமோ

ஜயகேதஜநபூரிய! பேரு! நமஃ
ஜய ஶாவ விஶாவ! குமாரநமி
பரிபாலய தாரகமாரகி! மாங

ஞாநமாக்க, கைதங்கள் பூயம் பூப்பூத்தித் தூங்பிக்க
நூவம் அதிக்கின் பின்வலிக்கொவம் விரைவும் மங்கிஞ்சுபன்
குமாரநமாய அநங்குள் ஜயிக்கட்ட. மூற தாரகாரை

5. பூர்தோ ஹவமே பரிதோ ஹவமே

பட்டி மெ ஹவாஸ் ஹவ ரக்ஷாதி

வித்ராஜாஸு மே விஜயம் வெதி
 சீடு பாற்றிப்பாலிய தாரகமாரக! மாங
 ரீர்க்கவுன்! ஏவக்கூட் ஜனிலு, சுரங் எங்க் வசிக்டக்ஷன்வா
 காஞ்சிங் காஞ்சுதூர்க்குண் யூஸ்னாலிக் அநைகெள்ளபாலே
 விஜய, ஸ்ரீகிருபி காலூ, செஃபூளம், மெ தாரகாசி

6. ராஜீஷ்வரமாநஷப்பாநாயகர்யா

- ஸாஸீதார்சாதவிலோவநயா
- நித்தபாயிக்குயா நிதை ஸுவாலத்தயா
- பரிபாலய தாரகமாரக மாங

ஈாத்தால் சுதாநாய்க்குபாலே நாத ஒவந்தித்தி தாமரைப்புபா
 லெ க்ளீக்டுக்டு தித்தி தாய நித்தாக்குவுமாய அங்குட ஸுவாலப்பா
 பாதாந் வார தாந்தாந

ராஸ்தாத்தைக்ரேஸ்தாது

1. அதுஶைநாறுபாலபா சுரளைவிடா-
 ளோஜாமபாரக்குத்தொள்ளிவாடுள்ளிவாடு
 நாரைய ஸ்த்ரிப்பாமபி கெந்மி நிதை-
 மீஶைக்குறவுவெந்தாமிழ்

நாதாந்தி தாந்தாய மஹநை கெந்தக்கெள்வாடு பாடு
 ரந்தாலை வாலீக்கெள்வாக்க் காக்காத்தை வாங் வாக்கியாதை விதைவமா
 ய குதாநாஸந்துதை வாஸ்திப்புக்கொட்டு பூண்டிவாடு சுதாநாய தூபு-
 நாயக்கு வீவாந்தை, வித்திப்புவிக்கொட்டு, புதுநாமாய ராஸ்தாதை,
 ஸகல தூபுவாந்துக்கொட்டு, நாதாந்திக்கைவித்தொங்கி லிவாஸ்தா எங்க்
 கம்பு, சிக்கா.

2. பின்னாவலீவலயதிதாகலவிதப்புந-
 ஸஸஜாத்தகாந்திலெலாபூரகேஶலோர
 ரீஶஜாநமாந்துமளித்தெல்லைத்தாநாம்
 சுதாவதநாஸநாதிகாந்தாநமாந்தாமை

8. കാന്തര് കലായക്സുമദ്യതിലോഭനീയ-
കാന്തിപ്രവാഹവിലസൽ കമനീയത്രപം
കാനാതന്ത്രജിസഹിതം നിബിലാമയൗല-
ശാന്തിപ്രദം പ്രമമനാമമഹം നമാമി

മൈനാരാനായി, കായാസൂറിണ്ട ശാഖവാലെ പ്രകാശിഞ്ചന
കാന്തിപ്രവാഹരജാൽ വിളക്കുന മുനാഹംക്രതിഡ്യാട്ടക്രടിയവനായി,
ഭാന്തുഡ്യാട്ടം ഘത്തനാട്ടം ചേർവ്വനായി, സകല ഭാവസൗമഹിനാൾ
തേരെ ചെങ്ങുനവനായി പ്രമമ്പിതഗണനാമനായിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രാവി
നെ ദോഷം നമിഞ്ഞു.

9. ഭ്രതരെ! ഭ്രിക്കരണാനൃതപൂര്വ്വം-
വാശനിയേ! വരദ! ഭക്തജ്ഞരെനക്കവനൈശാ!
പായാൽ ഭവാൻ പ്രണതമേനമപാാഞ്ചലാ-
സംസാരഭീതമിഹ മാമവിലാമയേഭ്യഃ

അംഗുഡ്യാ ഭ്രതാംശം നാമനാശവനെ! ധാരാളി കരിഞ്ഞാരുത
നൊംത പരിപ്പുള്ളീന്മായ സദ്ഗുരുമേ! അഭിപ്രാഥായിൻ! ഭക്തജീവക്ക് മുഖ്യ
ബന്ധുവായവനു! സ്വന്മാരിൻ! ത്രംഖലാധാതിൻ വലിയ ഭാംബമായ
സംസാരവസ്യ ജാൽ ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനും, അഞ്ചുടുടക്ക പാദം പണി
ഞ്ഞു എത്തുച്ചിഞ്ഞിരിക്കുന്നവനും. ദ്രുതം ഏരുന്ന ശാശ്വതാം സംശ്ലേഷം ഭാവ
ജ്ഞാനിയന്ത്രിനും രക്ഷിച്ചാലും.

10. ദഹ ഭ്രതനാമ! ഭഗവൻ ഭവദീയ ചാര-
പാദാംഖജേ ഭവതു ഭക്തരിരചനവലാ മേ
നാമായ സർപ്പജഗതാം ഭജതാം ഭവാശ്വി-
ദപാതായ നിത്യമവിലാംഗളഭവ നമബന്നു.

അംഗുഡ്യാ ഭ്രതാംശം നാമവനും! അംഗുഡ്യാ ഭാവനും! അഞ്ചുടുടക്ക
മരനാഹാപാദപത്മജ്ഞാനിൻ ഉപ്പി ഏരാൻറ ഭാർത്തി ശാചനുലമായിട്ട് (എ
ക്കമെല്ലാത്തന്ത്രായിട്ട്) ക്രിജ്ഞാക്രാന്തിനും നാമനും, ഭജിക്ക
നാവക്ക് സംസാരശാംശം കടപ്പാനള്ള ഉതാനനിയും, സകല അംഗങ്ങളി
ലും ഭവിഷ്യനും ആരു അഞ്ചുക്ക് ദിവസേന ഏരെന്നു നമബന്നും
ക്രിജ്ഞാക്രാന്തി.

അംഗവൈദ്യം iii

കുന്നവിധി ക്രമാദം

1. ആയുർ സത്തപ്പവലാരോഗ്യ-
സ്വപ്രീതിവിവശ്വാസ
രസ്യാഃ സ്മില്ലാഃ സ്ഥിരം എദ്യാ
ആഹാരാഃ സാത്തപ്പികപ്രീയാഃ

ആയുർ, സാത്തപ്പികത, വലം, ആഹാരാം, സ്വം, അപ്പി ഏനിവയെ വള്ളിപ്പിക്കുന്നവയും രസവത്തുകളിൽ സ്മില്ലാഃ പൊക്ക ക്രമാദം എല്ലാക്രമാദം ആയ ആഹാരങ്ങൾം സാത്തപ്പികാജാങ്ക് പ്രീയമുള്ള വയാകന.

2. കടപ്പ്രലവണാത്യഃ-
തീക്ഷ്മാനാത്രക്ഷവിഭാഹിനി
ആഹാരാ രാജസദ്ദൈഷാ
ഭിവശേഷകാമയപ്രാഃ

അതിയായ ക്രജ്ജ്, പുളിപ്പ്, ഉപ്പ്, ചുട്ട്, ഏറിപ്പ് തുക്കത ഇതുകഴിയിവയും, ഭാവരൂപങ്ങളുകുന്നവയുമായ ആഹാരങ്ങൾം രാജസദ്ദാം പ്രീയമാകാം. അവ ഭിംബം ദോഹം തോനം എന്നിവയെ ഉച്ചപാദിപ്പിക്കുന്നു.

3. ധാതയാമം ഗതരസം
പുതി പര്യാശിതം ച യർ
ഉദ്ധിഷ്ഠമപിചാമേധ്യം
ഭോജനം താമസപ്രീയം

പാകംചെള്ളിക്ക് വളരെ കേരം കഴിഞ്ഞതും രസം പോതാതും ഓർജ്ജവും തുലനാരം പാകംചെള്ളിതും, അനുകൂല ക്രഷിപ്പുതിക്കേരം അവ ശീഖരവും അനുമുഖവുമായ ഭോജനം താമസംബന്ധം പ്രീയമുള്ളതാകാം.

അരന്നബുദ്ധം iv

ഗ്രഹങ്ങളീൽക്കും ഭവ്യതയുണ്ട്

ഇന്നപ്പറ്റി പരമാവസ്ഥ

1. അവധിക്കരം വ്യക്തിമാപനം
മനുഷ്യൻ മാരം അഭ്യർത്ഥന
പരംഭാവമജാനരേതാ
മമാവധിയമന്നതമം

VII-24

ഈവാൻ അബ്രാഹാം (നംബേഖില്ലാത്തവനം) ആര്യുത്തമന്നമാണെന്നുണ്ട്
എന്നും അബ്രാഹാം ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാവനയും അഭിഭ്രാന്തി
രാധ ഇന്നത്തോടു അബ്രാഹാം ദായാരായ ദാന വ്യക്തിഭാവത്തെ ആവിശ്വതാ
ഞാനം ദിച്ചാരിക്കുന്നു.

ഇന്നപ്പറ്റി സർവ്വവ്യാപി

2. ഇന്നപ്പറ്റി സർവ്വതാനാം
റൈഫ്രേഡ്സ് തിശ്വതി
ഭാമയൻ സർവ്വതാനി
യത്രാത്രുംഡാനി മായയാ

XVII-61

അബ്രാഹാം! ഇന്നപ്പറ്റി സകല ഭ്രതങ്ങളുടെയും ഒരു വാത്തിലധിവസ്തി
ചുവക്കാൻ, സ്വന്തത്തൊഴിയും തന്നെ മായക്കാൻ, യത്രാഥിൽ കയ
ററിവെച്ചുമട്ടിൽ വടക്കംതിരിക്കുന്നു.

അവതാരം

3. പരിത്രാണായ സാധുനാം
വിനാശായ ച ഭിഷ്മതാം
ധമ്മസംസ്ഥാപനാത്മായ
സംഭവാമി യുഗേ യുഗേ

IV-8

സജ്ജവാദം കൂട്ടുനാരെ വീക്ഷിപ്പാണ്, ധർമ്മത്തെ
നിഉനിസ്ഥിപ്പാണെന്നും അതുകൊണ്ട് അവാക്കാൻ
കഴഞ്ചിയാണ്.

മനാശ്ചാത്മാവു് ഇഷ്ടപ്രാണം

4. മരെമവാംഡോ ജീവലോക
ജീവഭ്രതഃ സനാതനഃ
മനഃ പ്രഭ്ലാനീഗ്രിഡിംബാ
പ്രതിസ്ഥാനി കഹ്തി

XV-7

എൻ്റെന്തെന്ന സനാതനമായ അംശം ജീവഭ്രതാനിൽ “ഭിഷ്ട്”
നാശി ഭൂഖിച്ചു് പ്രതിക്രിയ സമിതിപ്രഭാവന അംഗിത്രീയങ്ങളിലും മന
സ്ഥിരങ്ങൾ നിന്നില്ലെങ്കിൽക്കണ്ണം.

മനാശ്ചാത്മാവു് ശാശ്വതൻ

5. ന ജായതേ ത്രിയതേ വാ കദംഖി-
നായം ക്രത്യാ ഭവിതാ വാ നാഭ്രയഃ
അരജാ നീത്യഃ ശാശ്വതതോധം പുശാജോ
ന മഹന്തേ മഹന്മാനേ ശരീരം

I-10

ഈ അത്മാവു് ഒരിക്കലും, ഒന്നിക്കുന്നില്ല; ഒരിക്കന്തുമില്ല; ഒരി
ക്കൽ ഉണ്ടാവിട്ടു് പിന്നെ ഉണ്ടാവില്ല എന്നു, വരുന്നതല്ല. ഈ അത്മാ
വു് ഒന്നാമില്ലാത്തവനും എന്നുമുള്ളിവനും, എന്നും നിലവില്ലുന്നവനും ഏ
റാത്തവനും അതുകൊണ്ട്, അപീം ഹനിക്കപ്പെട്ടുവാഴിം ഈ അത്മാവു് എന്നി
ക്കാപ്പെടുന്നില്ല.

അപുതമാവു് അലിപ്പിൽ (പുണ്ണംശാപങ്ങൾ ബാധിക്കാത്തവൻ).

6. നാദതേത കിസ്യചിത്തം പാപ്പം
ന ചൈവ സുകൃതം വിശ്വി
അപജ്ഞാനേനനാവുതം അതേനം
തേന മുഹൃഷി ജനതവി

V-16

விட ஸ்ரீராமி யாயதற்றுமா அதைகண் பாபாத்தூக
ட்ட, புனூரத்தைக்கெட்ட வெகசெலாத்தினில்லை. அதைக் காலங்கள் அதைக்காலங்கள், ஜிவிதம் மேலாட்டித் தூபிக்காரம்.

நிர்ணயத்தைப்போல்.

7. பேரை நிதிமதவலேப்பாயம்
பேரே ஸ்ரீஸ்ரீ ராத
தஷ்டாத்ஸ்ரீஸ்ரீ தேதாகி
ந தபஂ ஶோவித்துமத்ஸி

II-30

அப்பாவாசீதன் பேரத்தில்யிவெஸிழ்கள் இங் பேரி (அதை)
கரிகால் அதைப் பயித்திசூழ்க்குவால் கடிச்சாவாக்கல். அதிகாரம்,
ஈர போது யாவதாக ஜிவிதத்தைகிட்டு, நிர்ணய தூபிக்காவத்தை
கிட்டு.

அற்றமாவல்லங்கொ

8. உலஸரேபாதநகா/த்தைக்
காதாகமய்ஸாபயேத்
அறுதெற்றமயவர்யாதமங்கொ வெளிபு-
ராதெற்றமய ரிபுஶாதமங்கி.

VI-5

என்புக் காதாகமய உலஸரிபுக்காத்தைக்கால். அத்தை
கரிகால் எடுத்துக்கொட்டு, குத்துக்காலங்களைக் கால் தனித்து
கொடுக்கி வரவே; தாஸ்தாக்கால் கால் கொடுக்கி வரவே.

நிறுத்தியஸாயமகை

9. கை்கோதீவெறவ யி ஸோமி
ப்ராக்-ஶரீரவிமோக்ஷங்கார
காமக்ரோயோல் தெவஂ வேஹ
ஸ யுகதி ஸ ஸுவீ நா

V-13

എംബു നശിക്കന്നതിന് (മരണത്തിന്) മുമ്പ് കാമ?കുാധനങ്ങളിൽ കിന്നനാകുന്ന രേഖാടക്കന്ത അടക്കവാൻ ഒഴിവുള്ളവർ ആരോ അഭ്യൻ തന്നെ യോഗി, അവൻ തന്നെ സൗഖ്യത്തിലാണ്.

മനിസംയർഹനം

10. യത്രോ യത്രോ നിശ്വരതി

മനമുഖ്യവലമാപമിരം

തത്ത്വസ്ഥരോ നിയലമൃത-

ഭാത്മനേന്നുവ വശം നായെത്⁶

V I - 26

ചഞ്ചലവും ജീഹസ്മിംവുമായ തന്ത്രി⁷ എവിടെനെന്നും ഓട്ടാം വോ അവിടെ നിന്നെന്നും അതിനെ പിടിച്ചുകൾ, സ്പാധിനത്തിൽ നിന്നും.

രോതിനിസിഖി

11. വിഷ്വായ കാമാൻ യഃ സവൃഷ്ടി

പൂമാംദ്രൂവരതി നിഃസ്ഫൂരം

നിശ്ചമോ നിരഹംകാരി

സ ശാന്തിമധ്യിഗ്രഹിതി

V - 7

ഘൃതാജവൻ സകലവിയ ശ്രാവരണങ്ങളിലും സുഖിച്ചു്, ഇക്കൂർ വിംഗിനിനായി, മമതാനുസ്രൂതായി, അധികാരരഹിതനായി, (ലോക ത്രിക്ക്) വൻഡിക്കണ്ണാജീവി, ആ മണിഞ്ഞുൾ ശാന്തിയെ പ്രാപിച്ചുണ്ട്.

സിദ്ധലക്ഷ്മണം

12. സമം സദ്രൂഷി ഭ്രേതേഷി

തിവ്യാതം പരമേശ്വരം

വിനശ്യതു് സ്പവിനശ്യതം,

യഃ പരശ്യതി സ പരശ്യതി

XIII - 27

നാശപാദനങ്ങളായ സ്കലൈത്രങ്ങളിലും നാശരഹിതനായ പരശ്രമ റപ്രഹൻ രൈപ്രകാരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ലണ്ണന്⁸ അറിയുന്നവൻ ആരുദ്ദരം അഭിനാശം രഹിയായ തത്പരം അറിയുന്നവൻ.

23. സർജ്യമാൻ പരിത്യജ്യ

മാമേകം ശരണം മുജ;

അഹം തപാ സർപ്പാപേണ്ട്രാ

മോക്ഷയിഷ്യാമി മാ ഗ്രച:

XVIII-56

നി സകല യമ്മങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യിച്ചു് എന്ന ഒരു ഒരു ഓന്നം
പ്രാവിച്ഛകാളിക്ക. തൊന്ത നിന്നെ സമ്പ്രപഞ്ചിതനിന്നും മോചി
ച്ചിച്ചുകൊള്ളാം. നി വ്യസനിക്കണം.

മരണകാലസ്ഥരണം

24. അന്തകാലവ ച മാരേവ

സ്ഥരൻ മൃകതപാ ക്രൈവരം

യഃ പ്രയാതി സ മദ്ഭാവം

യാതി നാസ്യത സംശയഃ

ഒരുയുമല്ല, അവസാനകാലത്തിൽ എന്നതുനെ സ്ഥരിച്ചുകൊ
ണ്ട്, ഉദഹം ഉപയക്ഷിച്ചുപോകുന്നവൻ ഏകന്തര ത്രാപത്തെ പ്രാവിക്കും.
ഇതിൽ ധാരെയെ സംശയവുമില്ല.

